

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1260/1999

z dnia 21 czerwca 1999 r.

ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 161,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) art. 158 Traktatu stanowi, że w celu umocnienia spójności gospodarczej i społecznej, Wspólnota zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów mających najmniej korzystne warunki lub wysp, w tym obszarów wiejskich; przepis art. 159 przewiduje wspieranie tych działań za pośrednictwem funduszy strukturalnych, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz innych istniejących instrumentów finansowych;
- (2) art. 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r., w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności, oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁵, wymaga od Rady, aby ponownie dokonała jego analizy na podstawie propozycji Komisji przed dniem 31 grudnia 1999 r.; w celu poprawy przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego zaleca się umieszczenie wszystkich przepisów dotyczących funduszy strukturalnych w ramach jednego rozporządzenia oraz uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁶;

¹ Dz.U. C 176 z 9.6.1998, str. 1.

² Zgoda wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 74.

⁴ Dz.U. C 373 z 2.12.1998, str. 1.

⁵ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3193/94 (Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 11).

⁶ Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3193/94.

- (3) zgodnie z art. 5 protokołu 6 w sprawie przepisów szczególnych dotyczących Celu 6 w ramach funduszy strukturalnych w Finlandii oraz Szwecji, dołączonego do Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii oraz Szwecji, postanowienia tego protokołu powinny zostać poddane ponownej analizie przed końcem 1999 r., równocześnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88;
- (4) w celu zwiększenia koncentracji i uproszczenia działań funduszy strukturalnych liczba celów priorytetowych powinna zostać zmniejszona w porównaniu z rozporządzeniem (EWG) 2052/88; cele te powinny zostać ponownie określone jako wspierające rozwój i dostosowanie strukturalne regionów opóźnionych w rozwoju, przekształcenia ekonomiczne i społeczne oraz zmianę profilu polityki społecznej na obszarach stojących w obliczu trudności strukturalnych oraz dostosowujące i modernizujące polityki i systemy edukacyjne, szkoleniowe i zatrudnienia;
- (5) w swoich wysiłkach zmierzających do umocnienia spójności gospodarczej i społecznej Wspólnota także stara się wspierać harmonijny, zrównoważony i trwały rozwój działalności gospodarczej, wysoki poziom zatrudnienia, równość traktowania kobiet i mężczyzn oraz wysoki poziom ochrony i poprawy stanu środowiska; wysiłki te w szczególności powinny włączać w proces przygotowywania i realizacji działań funduszy strukturalnych wymogi ochrony środowiska naturalnego, a także powinny pomagać w eliminowaniu nierówności i wspieraniu równości mężczyzn i kobiet; działania funduszy mogą także przyczyniać się do zwalczania wszelkich form dyskryminacji na tle rasowym, etnicznym, niepełnosprawności lub wieku, w szczególności za pomocą oceny potrzeb, zachęt finansowych oraz poszerzonego partnerstwa;
- (6) rozwój kulturalny, jakość środowiska naturalnego i stworzonego przez człowieka, jakościowy i kulturowy wymiar życia, a także rozwój turystyki przyczyniają się do gospodarczego i społecznego wzrostu atrakcyjności regionów, o tyle o ile zachęcają one do tworzenia zrównoważonego zatrudnienia;
- (7) Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyczynia się przede wszystkim do osiągnięcia celu polegającego na wspieraniu rozwoju i dostosowania strukturalnego regionów opóźnionych w rozwoju oraz gospodarczego i społecznego przekształcenia obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych;
- (8) zadania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) powinny być dostosowane w celu uwzględnienia i wykonania Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia;
- (9) strukturalne aspekty wspólnej polityki rybołówstwa zostały zintegrowane jako pełnoprawna polityka strukturalna zgodnie z zasadami regulującymi fundusze strukturalne od 1993 r.; wdrażanie poprzez Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa (IFOR) w ramach funduszy strukturalnych powinno być kontynuowane; pomoc z IFOR w ramach Celu 1 stanowi część programowania tego Celu, natomiast pomoc poza Celem 1 jest przedmiotem pojedynczego programu w każdym zainteresowanym Państwie Członkowskim;
- (10) Wspólnota podjęła reformę wspólnej polityki rolnej, która zawiera środki strukturalne i towarzyszące, służące rozwojowi obszarów wiejskich; w tym kontekście Sekcja Orientacji - Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) powinna w dalszym ciągu przyczyniać się do osiągnięcia celu priorytetowego polegającego na

rozwoju i strukturalnym dostosowaniu regionów opóźnionych w rozwoju poprzez poprawę efektywności struktur produkcji, przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi i leśnymi oraz rozwijanie potencjału lokalnego na obszarach wiejskich; Sekcja Gwarancji EFOGR przyczynia się do osiągnięcia celu priorytetowego polegającego na gospodarczej i społecznej konwersji obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁷;

- (11) szczególne zasady mające zastosowanie do każdego z funduszy mają zostać wymienione w decyzjach wykonawczych, przyjętych na podstawie art. 37, 148 i 162 Traktatu;
- (12) kryteria wyznaczania regionów i obszarów kwalifikujących się powinny zostać sprecyzowane; w tym celu właściwe jest, aby identyfikacja regionów i obszarów priorytetowych na poziomie Wspólnoty oparta była na wspólnym systemie klasyfikacji regionów, zwanym „Nomenklaturą Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS)”, ustanowionym przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich we współpracy z krajowymi instytutami statystycznymi;
- (13) regiony opóźnione w rozwoju powinny być określone jako te, w których produkt krajowy brutto (PKB) na mieszkańca jest niższy od 75% średniej wspólnotowej; dla zapewnienia efektywnej koncentracji pomocy, Komisja powinna ściśle stosować to kryterium, korzystając z obiektywnych danych statystycznych; regiony peryferyjne oraz obszary o bardzo niskiej gęstości zaludnienia objęte Celem 6, określonym w protokole 6 dołączonym do Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji na okres 1995-1999 r., również powinny zostać objęte Celem 1 na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- (14) obszary przechodzące konwersję gospodarczą i społeczną powinny być określone jako te, które obejmują obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze w sektorze przemysłowym i usługowym, upadające obszary wiejskie, obszary miejskie znajdujące się w trudnej sytuacji oraz obszary zależne od rybołówstwa objęte kryzysem; pomoc ta jest właściwie skoncentrowana na najpoważniej dotkniętych obszarach Wspólnoty; obszary te powinny zostać wyznaczone przez Komisję, działającą w oparciu o propozycje Państw Członkowskich i w ścisłej współpracy z nimi;
- (15) w celu zapewnienia wspólnotowego charakteru działania funduszy, obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze w sektorze przemysłowym i upadające obszary wiejskie w możliwie najszerszym stopniu powinny zostać wyznaczone w oparciu o obiektywne wskaźniki, stosowane na poziomie Wspólnoty; ludność objęta przez ten cel priorytetowy, biorąc Wspólnotę jako całość, powinna objąć około 10% ludności Wspólnoty w przypadku obszarów przemysłowych, 5% w przypadku obszarów wiejskich, 2% w przypadku obszarów miejskich i 1% w przypadku obszarów rybołówstwa; dla zagwarantowania sprawiedliwego udziału każdego Państwa Członkowskiego w kompleksowych wysiłkach zmierzających do koncentracji, maksymalna możliwa redukcja populacji objętej Celem 2 w 2006 r., określonym w niniejszym rozporządzeniu, nie może przekraczać jednej trzeciej w porównaniu z

⁷ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

populacją objętą Celem 2 i 5b w roku 1999, określonym w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88;

- (16) w celu wydajnego programowania, regiony opóźnione w rozwoju, których PKB na mieszkańca jest niższy od 75% średniej Wspólnoty, powinny być takie same jak obszary wspomagane przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, przy uwzględnieniu wszelkich szczególnych środków przyjętych na podstawie art. 299 ust. 2 Traktatu na korzyść regionów peryferyjnych (francuskie departamenty zamorskie, Azory, Madere, Wyspy Kanaryjskie); podobnie, obszary przechodzące zmiany gospodarcze i społeczne powinny w dużym stopniu odpowiadać obszarom wspomagany przez Państwa Członkowskie na podstawie z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu; celem Wspólnoty jest wzrost spójności na zakończenie okresu 2000-2006 r. w odniesieniu do ich obecnej sytuacji poprzez odpowiednie wysiłki Państw Członkowskich;
- (17) cel dostosowania i modernizacji polityk i systemów edukacji, szkolenia i zatrudnienia stwarza warunki do pomocy finansowej w regionach i obszarach nie objętych Celem 1; Cel 3 powinien także stanowić punkt odniesienia do zapewnienia spójności ze wszystkimi działaniami związanymi z zasobami ludzkimi w danym Państwie Członkowskim;
- (18) wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w ramach Celu 2 powinno przybierać formę regionalnych i lokalnych działań, odnoszących się do szczególnej sytuacji w każdym z obszarów objętych Celem 2 i koordynowanych z interwencjami innych funduszy strukturalnych; każdy wkład EFS w jednolity dokument programowy dla Celu 2 musi mieć wystarczającą wielkość, uzasadniającą jego osobne zarządzanie, dlatego nie powinien być niższy niż 5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych;
- (19) regiony objęte celem priorytetowym w 1999 r., które już nie spełniają kryteriów kwalifikujących, powinny otrzymywać stopniowo malejące wsparcie przejściowe; wsparcie to w 2000 r. powinno być niższe, niż w 1999 r.;
- (20) powinny istnieć przepisy w sprawie alokacji poszczególnych części dostępnych zasobów; zasoby te powinny być rozdzielane corocznie i powinny być skoncentrowane w regionach opóźnionych w rozwoju, w tym również w regionach otrzymujących wsparcie przejściowe;
- (21) całkowite roczne wpływy Państwa Członkowskiego z funduszy strukturalnych na podstawie niniejszego rozporządzenia - włącznie z pomocą otrzymywaną z Funduszu Spójności – powinny być ograniczone w ramach ogólnego pułapu w zależności od krajowej zdolności absorpcji;
- (22) Komisja w oparciu o właściwe, obiektywne kryteria powinna dokonywać indykatywnego podziału środków w ramach zobowiązań dla każdego celu priorytetowego; 4% środków przydzielonych w ten sposób Państwu Członkowskiemu powinno być przydzielonych przez Komisję w połowie wyznaczonego okresu; w uznaniu szczególnych wysiłków dla procesu pokojowego w Irlandii Północnej, program PEACE powinien być kontynuowany do 2004 r.; dla szwedzkich regionów NUTS -II, nie objętych wykazem, określonym w art. 3 ust. 2 i spełniających kryteria ustanowione

w art. 2 protokołu 6 do Aktu Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii, powinien zostać ustanowiony specjalny program pomocowy na okres 2000-2006 r.;

- (23) 5,35% przydziału wszystkich dostępnych zobowiązań powinno być przeznaczone na inicjatywy wspólnotowe, a 0,65% na działania innowacyjne i pomoc techniczną;
- (24) przyznane środki dostępne dla funduszy strukturalnych, powinny być do celów programowania indeksowane na podstawie stawki ryczałtowej, a jeśli zajdzie taka potrzeba, przed dniem 31 grudnia 2003 r. powinno być dokonane techniczne dostosowanie do tej indeksacji;
- (25) na podstawie głównych zasad reformy funduszy strukturalnych z 1988 r. należy kontynuować zarządzanie funduszami do 2006 r.; jednakże, zebrane doświadczenie wskazuje na potrzebę zmian, które uproszczą i uczynią te zasady bardziej przejrzystymi; w szczególności, skuteczność powinna być uznana za zasadę fundamentalną;
- (26) jeżeli działania funduszy strukturalnych mają być skuteczne i przejrzyste, obowiązki Państw Członkowskich i Komisji powinny być precyzyjnie określone; obowiązki te powinny być wyszczególnione dla każdego etapu programowania, monitorowania, oceny i nadzoru; zgodnie z zasadą pomocniczości i zastrzeżeniem kompetencji Komisji, wykonywanie i monitorowanie pomocy powinno być przede wszystkim zadaniem Państw Członkowskich;
- (27) działania Wspólnoty powinny być komplementarne lub powinny stanowić wkład do działań Państw Członkowskich; w celu zagwarantowania znaczącej wartości dodanej należałoby wzmocnić partnerstwo; dotyczy to organów regionalnych i lokalnych, innych właściwych organów, w tym organów odpowiedzialnych za środowisko i wspieranie równości kobiet i mężczyzn, partnerów gospodarczych i społecznych oraz innych właściwych organów; w proces przygotowania, monitorowania i oceny pomocy zostaną włączeni odpowiedni partnerzy;
- (28) proces programowania powinien zostać określony od pierwotnej koncepcji do bezpośredniego beneficjenta i wspomagany w Państwach Członkowskich poprzez szerokie, indykatywne wytyczne dotyczące odpowiednich i uzgodnionych polityk Wspólnoty w nawiązaniu do funduszy strukturalnych, przygotowane przez Komisję;
- (29) programowanie powinno zapewnić wzajemną koordynację funduszy strukturalnych oraz koordynację z innymi dostępnymi instrumentami finansowymi i EBI; niniejsza koordynacja dotyczy także łączenia subwencji i pożyczek;
- (30) działania funduszy i działania przez nie finansowane muszą być zgodne z innymi politykami Wspólnoty i prawodawstwem wspólnotowym, oraz muszą zostać ustanowione przepisy szczególne w tym obszarze działania mające na celu rozpowszechnianie i wykorzystywanie rezultatów badań i rozwoju technologii, prowadzonych w kontekście funduszy strukturalnych muszą gwarantować ochronę praw odnoszącą się do nabywania i wykorzystywania wiedzy i muszą być prowadzone zgodnie ze wspólnotowymi regułami konkurencji;
- (31) powinny zostać określone prostsze kryteria i szczegółowe zasady weryfikacji i wprowadzania w życie zasady dodatkowości;

- (32) system programowania powinien zostać uproszczony poprzez ustanowienie jednolitego, siedmioletniego okresu planowania; w tym celu, formy i liczba programów pomocy powinny zostać ograniczone i zwyczajowo powinny składać się z jednolitej, zintegrowanej pomocy dla każdego regionu, poprzez uznanie jednolitych dokumentów programowych za normę do celów priorytetowych oraz poprzez włączenie głównych projektów i dotacji globalnych do innych form pomocy;
- (33) w celu wzmocnienia podejścia zintegrowanego do rozwoju, w poszanowaniu szczególnych cech danego regionu, powinny zostać podjęte kroki mające na celu zapewnienie spójności między działaniami różnych funduszy a politykami Wspólnoty, strategią na rzecz zatrudnienia, politykami społecznymi i gospodarczymi Państw Członkowskich oraz politykami regionalnymi Państw Członkowskich;
- (34) w celu przyspieszenia i uproszczenia procedur programowania, zakres odpowiedzialności Komisji powinien być oddzielony od odpowiedzialności Państw Członkowskich; zatem, Komisja, działając w oparciu o propozycję Państw Członkowskich, powinna przyjąć regulacje w zakresie strategii i priorytetów rozwoju, które będą wpływać na planowanie, jak również na wielkość wkładu finansowego Wspólnoty i powiązane z nimi rozwiązania o charakterze wykonawczym, podczas gdy Państwa Członkowskie mają podjąć decyzję w sprawie ich stosowania; powinna być także sprecyzowana treść różnych form pomocy;
- (35) takie zdecentralizowane wykonywanie działań funduszy strukturalnych przez Państwa Członkowskie, powinno zapewniać wystarczające gwarancje, co do szczegółów i jakości wykonywania, wyników działania i ich oceny oraz należytego zarządzania finansami i jego nadzoru;
- (36) Komisja, w porozumieniu z EBI, gdzie sytuacja tego wymaga, powinna zatwierdzać duże projekty inwestycyjne, których rozmiar finansowy przekracza określoną sumę w celu oceny ich oddziaływania i proponowane wykorzystanie środków własnych Wspólnoty;
- (37) Powinny istnieć przepisy w zakresie operacji pozostających w interesie Wspólnoty, prowadzonych z inicjatywy Komisji w celu uzupełnienia działań wykonywanych na podstawie celów priorytetowych;
- (38) inicjatywy wspólnotowe powinny być skoncentrowane na wspieraniu współpracy przygranicznej, ponadnarodowej i międzyregionalnej (Interreg), gospodarczej i społecznej rewitalizacji miast i przedmieść dotkniętych kryzysem (URBAN), w obu przypadkach przeznaczonych do sfinansowania z EFRR, rozwoju obszarów wiejskich (Leader), przeznaczonych do sfinansowania z Sekcji Orientacji EFOGR oraz rozwoju zasobów ludzkich w kontekście równości szans (EQUAL), przeznaczonych do sfinansowania z EFS; wspieranie współpracy przygranicznej – w szczególności w perspektywie rozszerzenia, współpracy ponadnarodowej i międzyregionalnej - nabiera w tym kontekście szczególnego znaczenia; niezbędne jest wzmocnienie koordynacji współpracy przygranicznej, ponadnarodowej i międzyregionalnej z działaniami ustanowionymi w kontekście rozporządzenia Rady (EWG) nr 3906/89⁸, rozporządzenia

⁸ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11 (PHARE). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 753/96 (Dz.U. L 103 z 26.4.1996, str. 5).

Rady (Euratom, WE) nr 1279/96⁹ i rozporządzenia Rady (WE) nr 1488/96¹⁰, przy uwzględnieniu rozszerzenia Unii Europejskiej i partnerstwa euro-śródziemnomorskiego; w ramach programu EQUAL należy poświęcić właściwą uwagę społecznej i zawodowej integracji osób ubiegających się o azyl;

- (39) fundusze strukturalne powinny wspierać badania, projekty pilotażowe i wymianę doświadczeń w celu wspierania innowacyjnego podejścia i praktyk poprzez proste i przejrzyste wykonywanie;
- (40) w celu wzmocnienia efektu dźwigni środków własnych Wspólnoty poprzez możliwie najlepsze wykorzystanie prywatnych źródeł finansowania i dla lepszego uwzględniania dochodowości projektów, formy pomocy dostępne z funduszy strukturalnych powinny być różnorodne, a wielkość pomocy zróżnicowana, w celu wspierania interesu Wspólnoty, zachęcania do wykorzystania szerokiego zakresu środków finansowych i ograniczenia udziału funduszy poprzez zachęcanie do korzystania z odpowiednich form pomocy; w tym celu powinny zostać ustalone zredukowane wielkości interwencji w przypadku inwestycji w przedsiębiorstwach oraz projektów infrastrukturalnych generujących znaczny dochód; do celów niniejszego rozporządzenia przyjęto, że znaczny dochód netto powinien być tymczasowo określony jako dochód przekraczający przynajmniej 25% kosztu całkowitego danej inwestycji;
- (41) zgodnie z zasadą pomocniczości, zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się powinny istnieć w formie odpowiednich przepisów krajowych, w przypadku braku reguł wspólnotowych, aczkolwiek mogą one zostać ustanowione przez Komisję w przypadku, gdy są one niezbędne w celu jednolitego i sprawiedliwego wykonania funduszy strukturalnych na obszarze Wspólnoty; powinny zostać określone początkowe i końcowe daty kwalifikacji wydatków oraz należy założyć, że projekty inwestycyjne nie mogą podlegać znacznym modyfikacjom; zważywszy, że w celu zapewnienia efektywności i długotrwałego oddziaływania pomocy ze strony funduszy, całość lub część pomocy z funduszu powinna pozostać przypisana do działania jedynie w przypadku, gdy jej charakter lub warunki wykonywania nie podlegają znacznym modyfikacjom, które mogłyby spowodować odejście wspieranej operacji od jej pierwotnych celów;
- (42) zasady i procedury dokonywania zobowiązań i płatności powinny zostać uproszczone; w tym celu zobowiązania budżetowe powinny być dokonywane raz w roku zgodnie z wieloletnią perspektywą finansową oraz finansowym planem pomocy, natomiast płatności powinny być dokonywane w formie zaliczki, po której następuje zwrot faktycznie poniesionych wydatków; zgodnie z ustalonym orzecznictwem, wszelkie procenty od płatności zaliczkowych powinny być traktowane jako zasoby danego Państwa Członkowskiego, a w celu wzmocnienia oddziaływania funduszy, powinny być przeznaczone na ten sam cel, na który była przeznaczona zaliczka;
- (43) należyte zarządzanie finansami powinno być zapewnione poprzez wymóg, że wydatki mają być należycie uzasadnione i poświadczone, a także poprzez powiązanie płatności ze zgodnością z zasadniczymi obowiązkami w zakresie monitorowania programowania, kontroli finansowej oraz stosowania prawa wspólnotowego;

⁹ Dz.U. L 165 z 4.7.1996, str. 1 (TACIS).

¹⁰ Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 1 (MEDA). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 780/98 (Dz.U. L 113 z 15.4.1998, str. 2).

- (44) w celu zapewnienia właściwego zarządzania środkami własnymi Wspólnot, należy ulepszyć prognozowanie i wykonywanie wydatków; zważywszy, że w tym celu Państwa Członkowskie powinny regularnie przysyłać Komisji swoje prognozy wykorzystania środków własnych Wspólnoty, a wszelkie opóźnienia w realizacji finansowej powinny spowodować spłatę zaliczek i automatyczne anulowanie zobowiązań;
- (45) w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. wszelkie odniesienia do euro powinny być zasadniczo traktowane jako odniesienia do euro jako jednostki pieniężnej, jak określono w art. 2 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro¹¹;
- (46) jednym ze sposobów zapewnienia skuteczności działań funduszy strukturalnych jest skuteczne monitorowanie; monitorowanie powinno zostać udoskonalone, a obowiązki w tym zakresie lepiej określone; należy w szczególności funkcje zarządzania oddzielić od funkcji monitorowania;
- (47) dla każdej formy pomocy powinien istnieć jeden Instytucja zarządzająca z określonymi obowiązkami; obowiązki te powinny przede wszystkim obejmować zbieranie danych o wynikach i ich przekazywanie Komisji, zapewnienie należytej realizacji finansowej, organizowanie ocen i wypełnianie zobowiązań dotyczących reklamy i prawa wspólnotowego; odpowiednio powinny istnieć przepisy w celu odbywania regularnych spotkań między Komisją i instytucją zarządzającą w celu monitorowania pomocy;
- (48) należy ustalić, że komitety monitorowania są instytucjami mianowanymi przez Państwo Członkowskie, odpowiedzialnymi za nadzorowanie pomocy, kontrolowanie zarządzania pomocą przez Instytucja zarządzająca, zapewnienie zgodności z własnymi wytycznymi i przepisami wykonawczymi oraz dokonywanie przeglądu ocen;
- (49) wskaźniki i roczne sprawozdania z wykonania są istotne dla monitorowania i powinny być lepiej określone tak, aby w wiarygodny sposób odzwierciedlać postęp programów pomocy i jakość programowania;
- (50) w celu zagwarantowania skutecznego i prawidłowego wykonania, zobowiązania Państw Członkowskich powinny zostać ustanowione w odniesieniu do systemów zarządzania i nadzoru, poświadczania wydatków, a także zapobiegania, wykrywania i korygowania nieprawidłowości, a także naruszeń prawa wspólnotowego;
- (51) bez uszczerbku dla obowiązków Komisji odnośnie kontroli finansowej, współpraca między Państwami Członkowskimi a Komisją w tym zakresie powinna zostać ulepszona, w szczególności poprzez przepis o regularnych konsultacjach Państw Członkowskich i Komisji, służących omówieniu działań podjętych przez Państwa Członkowskie i zezwoleniu Komisji na interwencje w sprawie podjęcia środków naprawczych, w miarę potrzeby;
- (52) odpowiedzialność Państw Członkowskich za ściganie i naprawianie nieprawidłowości i naruszeń, jak również Komisji, w sytuacji, gdy Państwa Członkowskie nie spełniają swych zobowiązań, powinna zostać sprecyzowana;

¹¹ Dz. U. L139 z 11.5.1998, str. 1.

- (53) skuteczność i oddziaływanie działań funduszy strukturalnych powinny zależeć także od lepszej i bardziej dokładnej oceny; powinna zostać ustanowiona odpowiedzialność Państw Członkowskich i Komisji w tym zakresie, jak również rozwiązania gwarantujące wiarygodność oceny;
- (54) programy pomocowe powinny być oceniane w związku z ich przygotowaniem, oceną w połowie okresu oraz oszacowania ich oddziaływania, a proces oceny powinien zostać włączony do kontroli pomocy; w tym celu powinny zostać określone cele i treść każdego etapu oceny, a ocena sytuacji w odniesieniu do sytuacji społecznej i gospodarczej, środowiska i równości kobiet i mężczyzn powinna zostać poprawiona;
- (55) ocena w połowie okresu i zachowanie części pierwotnych środków przyznanych jako rezerwy powinna umożliwiać dodatkowe kwoty finansowe rozdzielane w każdym Państwie Członkowskim w oparciu o dotychczasowe rezultaty wykonania; tego typu podział powinien być oparty o proste, obiektywne i przejrzyste kryteria, które odzwierciedlają skuteczność i jakość zarządzania i realizacji finansowej;
- (56) co trzy lata należy przedstawić sprawozdanie o postępach osiągniętych w zakresie spójności gospodarczej i społecznej, które powinno zawierać analizę sytuacji regionów Wspólnoty oraz ich rozwoju gospodarczego i społecznego;
- (57) w interesie dobrze funkcjonującego partnerstwa i właściwego wsparcia pomocy wspólnotowej, powinna być przekazywana jest jak najszersza informacja i reklama na jej temat; władze odpowiedzialne za zarządzanie pomocą powinny być odpowiedzialne za ten aspekt, jak również za powiadamianie Komisji o podjętych środkach;
- (58) powinny zostać ustanowione zasady funkcjonowania komitetów powołanych w celu wspomaganie Komisji przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia;
- (59) powinny zostać ustanowione szczegółowe przepisy przejściowe, które umożliwią przygotowanie nowego ustalania planów niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, które zagwarantują, że pomoc dla Państw Członkowskich nie będzie przerwana w trakcie przygotowywania regionalnych planów rozwoju i programów pomocy zgodnie z nowym systemem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

CELE I ZADANIA

Artykuł 1

Cele

Działania Wspólnoty za pośrednictwem funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcji Gwarancji, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) i innych istniejących instrumentów finansowych wspierają osiągnięcie ogólnych celów wymienionych w art. 158 i 160 Traktatu. Fundusze strukturalne, EBI oraz inne istniejące instrumenty finansowe przyczyniają się we właściwy sposób do osiągnięcia następujących trzech celów priorytetowych:

1. wspierania rozwoju i dostosowania strukturalnego regionów opóźnionych w rozwoju, zwanego dalej „Celem 1”;
2. wspierania gospodarczej i społecznej konwersji obszarów stojących w obliczu problemów strukturalnych, zwanego dalej „Celem 2”;
3. wspierania dostosowania i modernizacji polityk i systemów kształcenia, szkolenia i zatrudnienia, zwanego dalej „Celem 3”. W ramach tego celu dostarczana pomoc finansowa w regionach nie objętych Celem 1, stanowi strategiczny układ odniesienia dla wszelkich środków wspierających zasoby ludzkie na terytorium kraju, z zastrzeżeniem dla szczególnych cech każdego regionu.

Przy realizacji tych celów, Wspólnota przyczynia się do harmonijnego i zrównoważonego rozwoju działalności gospodarczej, rozwoju zatrudnienia i zasobów ludzkich, ochrony i poprawy stanu środowiska oraz zniesienia nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn.

Artykuł 2

Środki i zadania

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „fundusze strukturalne” oznaczają Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)- Sekcja Orientacji oraz Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa (IFOR), zwane dalej „Funduszami”.
2. Zgodnie z art. 33, 146 i 160 Traktatu, Fundusze przyczyniają się, każdy zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami dotyczącymi ich działania, do osiągnięcia Celów 1, 2 i 3:
 - a) Cel 1: EFRR, EFS, Sekcja Orientacji EFOGR i IFOR;
 - b) Cel 2: EFRR i EFS;
 - c) Cel 3: EFS
3. IFOR wnosi wkład do działań strukturalnych w sektorze rybołówstwa poza regionami Celu 1 zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1263/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa¹².

Sekcja Gwarancji EFOGR przyczynia się do osiągnięcia Celu 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

¹² Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 54.

4. Fundusze przyczyniają się do finansowania inicjatyw wspólnotowych oraz wspierania środków innowacyjnych i pomocy technicznej.

Środki pomocy technicznej prowadzone są w ramach programowania określonego w art. 13-27, lub z inicjatywy Komisji na mocy art. 23.

5. Inne źródła budżetu Wspólnoty, które mogą zostać wykorzystane dla osiągnięcia celów określonych w art. 1 to w szczególności przeznaczone na inne środki strukturalne oraz Fundusz Spójności.

Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają, że działania funduszy są zgodne z innymi politykami Wspólnoty, w szczególności w obszarach zatrudnienia, równości kobiet i mężczyzn, polityki socjalnej i szkolenia zawodowego, wspólnej polityki rolnej, transportu, energii i sieci transeuropejskich, jak również włączenia wymogów ochrony środowiska naturalnego przy określaniu i wykonywaniu działań funduszy.

6. EBI współpracuje przy osiąganiu celów określonych w art. 1, zgodnie z procedurami ustanowionymi w jego statucie.

Inne istniejące instrumenty finansowe, które mogą przyczyniać się, każdy zgodnie ze szczegółowymi przepisami decydującymi o ich funkcjonowaniu, do osiągnięcia celów, określonych w art. 1, obejmują Europejski Fundusz Inwestycyjny oraz Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Euratom) (pożyczki, gwarancje), zwane „innymi instrumentami finansowymi”.

ROZDZIAŁ II

GEOGRAFICZNY ZASIĘG CELÓW PRIORYTETOWYCH

Artykuł 3

Cel 1

1. Regionami objętymi Celem 1 są regiony określone na poziomie II Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do celów Statystycznych (NUTS poziom II), których PKB na mieszkańca, mierzony parytetem siły nabywczej i obliczony na podstawie danych Wspólnoty za ostatnie trzy lata, dostępnych z dnia 26 marca 1999 r., jest niższy od 75% średniej wspólnotowej.

Regiony peryferyjne (francuskie departamenty zamorskie, Azory, Wyspy Kanaryjskie i Madera), które wszystkie znajdują się poniżej progu 75%, jak również obszary kwalifikujące się do Celu 6 na okres 1995-1999 r. zgodnie z protokołem 6 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji są również objęte tym Celem.

2. Komisja sporządza wykaz regionów objętych Celem 1 w ścisłym zastosowaniu ust. 1 akapit pierwszy, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 4 akapit drugi.

Wykaz ten jest ważny przez siedem lat, od dnia 1 stycznia 2000 r.

Artykuł 4

Cel 2

1. Regiony objęte Celem 2 to regiony objęte problemami strukturalnymi, których społeczno - gospodarcza konwersja ma być wspierana zgodnie z art. 1 ust. 2, i których zaludnienie lub obszar jest wystarczająco duże. Zawierają one w szczególności obszary przechodzące zmiany społeczno-gospodarcze w sektorze przemysłowym i usługowym, upadające obszary wiejskie, obszary miejskie znajdujące się w trudnej sytuacji oraz objęte kryzysem obszary zależne od rybołówstwa.

2. Komisja i Państwa Członkowskie starają się zapewnić skoncentrowanie pomocy w obszarach najpoważniej dotkniętych i na najbardziej właściwym poziomie geograficznym. Zaludnienie na obszarach, określonych w ust. 1 nie może przekraczać 18% całkowitego zaludnienia Wspólnoty. Odpowiednio, Komisja określa pułap ludnościowy w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego na podstawie następujących czynników:

- a) całkowite zaludnienie w obszarach NUTS III w każdym z Państw Członkowskich, spełniających kryteria, określone w ust. 5 i 6;
- b) dotkliwości problemów strukturalnych na poziomie krajowym w każdym Państwie Członkowskim w porównaniu z innymi zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Powyższa dotkliwość problemów jest określana na podstawie całkowitego bezrobocia i długotrwałego bezrobocia poza regionami kwalifikującymi się do Celu 1;
- c) konieczność zapewnienia sprawiedliwego udziału każdego Państwa Członkowskiego w wysiłku związanym z koncentracją, określoną w niniejszej literze; maksymalne zmniejszenie zaludnienia objętego przez Cel 2 nie powinno przekraczać jednej trzeciej w porównaniu z liczbą ludności objętą przez Cele 2 oraz 5b w 1999 r., określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88.

Komisja dostarcza Państwom Członkowskim wszelkich dostępnych informacji na temat kryteriów określonych w ust. 5 i 6.

3. W zależności od pułapów, określonych w ust. 2, Państwa Członkowskie zaproponują Komisji wykaz znaczących obszarów reprezentujących:

- a) regiony na poziomie NUTS III lub obszary najsilniej dotknięte w obrębie tych regionów, które spełniają kryteria wymienione w ust. 5 lub w ust. 6;
- b) obszary spełniające kryteria, określone w ust. 7, lub kryteria, określone w ust. 8, lub szczególne kryteria Państw Członkowskich, określonych w ust. 9.

Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji statystyki i inne informacje na najbardziej odpowiednim poziomie geograficznym, których to informacji Komisja potrzebuje do oceny tych propozycji.

4. Na podstawie informacji, określonych w ust. 3, Komisja, w ścisłej współpracy z danym Państwem Członkowskim, opracowuje wykaz obszarów objętych Celem 2, w poszanowaniu priorytetów krajowych, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2.

Obszary spełniające kryteria wymienione w art. 5 i 6 muszą zawierać co najmniej 50% ludności objętej Celem 2 w każdym Państwie Członkowskim, z wyjątkami należycie usprawiedliwionymi przez obiektywne okoliczności.

5. Obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze, określone w ust. 1, muszą odpowiadać lub należeć do jednostki terytorialnej na poziomie NUTS III i spełniać następujące warunki:

- a) średnia stopa bezrobocia przez ostatnie trzy lata wyższa od średniej wspólnotowej;
- b) procentowy udział zatrudnionych w przemyśle w ogólnym zatrudnieniu równy lub wyższy od średniej dla Wspólnoty w każdym roku odniesienia począwszy od 1985 r.;
- c) zauważalny spadek zatrudnienia w przemyśle w porównaniu z rokiem odniesienia, wybranym zgodnie z lit. b).

6. Obszary wiejskie, określone w ust. 1, muszą odpowiadać lub należeć do jednostki terytorialnej na poziomie NUTS III i spełniać następujące warunki:

- a) albo gęstość zaludnienia mniejsza niż 100 osób na km², albo procentowy udział zatrudnienia w rolnictwie równy lub wyższy niż dwukrotna wartość średniej Wspólnoty w każdym roku począwszy od 1985 r.;
- b) albo średnia stopa bezrobocia w ciągu ostatnich trzech lat wyższa od średniej Wspólnoty, albo zmniejszanie się zaludnienia od 1985 r.

7. Obszary miejskie, określone w ust. 1 oznaczają gęsto zaludnione obszary, które spełniają przynajmniej jedno z poniższych kryteriów:

- a) stopa długotrwałego bezrobocia wyższa od średniej wspólnotowej;
- b) wysoki poziom ubóstwa, w tym niepewne warunki mieszkaniowe;
- c) szczególnie zanieczyszczone środowisko;
- d) wysoki poziom przestępczości i wykroczeń;
- e) niski poziom edukacji ludności.

8. Obszary zależne od rybołówstwa, określone w ust. 1 powinny oznaczać pasy nadbrzeżne, w których udział zatrudnienia w sektorze rybołówstwa jako procent ogólnego zatrudnienia jest znaczny, i które stoją w obliczu strukturalnych problemów społeczno - gospodarczych związanych z restrukturyzacją sektora rybołówstwa, który spowoduje znaczące ograniczenie miejsc pracy w tym sektorze.

9. Pomoc wspólnotowa może zostać rozciągnięta na obszary, których liczba ludności lub powierzchnia są znaczące i które kwalifikują się do jednej z poniższych kategorii:

- a) obszary spełniające kryteria określone w ust. 5, które sąsiadują z obszarem przemysłowym, obszary spełniające kryteria określone w ust. 6, które sąsiadują z obszarem wiejskim, obszary spełniające kryteria określone w ust. 5 lub 6, które sąsiadują z regionem objętym Celem 1;
- b) obszary wiejskie z problemami społeczno - gospodarczymi wynikającymi albo ze starzenia się albo zmniejszania się liczby ludności zawodowo czynnej w rolnictwie;
- c) obszary stojące w obliczu lub zagrożone poważnymi problemami strukturalnymi wskutek istotnych, sprawdzalnych okoliczności, lub wysokim poziomem bezrobocia wynikającym z trwającej lub planowanej restrukturyzacji jednej lub więcej gałęzi w sektorze rolnym, przemysłowym lub usługowym.

10. Każdy obszar może kwalifikować się do wsparcia tylko w ramach jednego z Celów: 1 lub 2.

11. Wykaz obszarów jest ważny przez siedem lat począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

W przypadku, gdy w regionie występuje poważny kryzys, Komisja, działając w oparciu o propozycję Państwa Członkowskiego, może zmienić wykaz obszarów w 2003 r., zgodnie z ust. 1-10, bez zwiększania proporcji zaludnienia w ramach każdego regionu, określonego w art. 13 ust. 2.

Artykuł 5

Cel 3

Obszary uprawnione do finansowania w ramach Celu 3 nie są objęte Celem 1.

Artykuł 6

Wsparcie przejściowe

1. Nie naruszając przepisów art. 3, regiony objęte Celem 1 w 1999 r., zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88, które nie są określone w art. 3 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 niniejszego rozporządzenia, korzystają na zasadach przejściowych ze wsparcia z funduszy w ramach Celu 1 w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.

W momencie przyjęcia wykazu, określonego w art. 3 ust. 2, Komisja opracowuje, zgodnie z art. 4 ust. 5 oraz 6, wykaz obszarów na poziomie NUTS III, należących do tych regionów, które otrzymują wsparcie z funduszy w ramach Celu 1 na zasadach przejściowych w 2006 r.

Jednakże w ramach limitu liczby ludności zamieszkującej obszary, określone w akapicie drugim i zgodnie z przepisami art. 4 ust. 4 akapit drugi, Komisja może, po otrzymaniu propozycji od Państwa Członkowskiego, zastąpić te obszary obszarami na poziomie równym lub niższym od poziomu NUTS III, należącymi do tych regionów, które spełniają kryteria art. 4 ust. 5-9.

Obszary regionów, niezamieszczone w wykazie określonym w akapicie drugim i trzecim, powinny nadal otrzymywać wsparcie w roku 2006 wyłącznie z EFS, IFOR oraz Sekcji Orientacji EFOGR, w ramach tej samej formy pomocy.

2. Nie naruszając przepisów art. 4, regiony objęte Celem 2 i 5 lit. b) w 1999 r zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88, które nie są ujęte w wykazie na liście, określonym w art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, otrzymują przejściowe wsparcie w ramach Celu 2 z EFRR od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia na zasadzie przejściowej.

Obszary te otrzymują wsparcie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. z EFS w ramach Celu 3 na tej samej podstawie co obszary Celu 3, z Sekcji Gwarancji EGOGR w ramach wsparcia dla rozwoju obszarów wiejskich oraz z IFOR w ramach środków strukturalnych w sektorze rybołówstwa poza Celem 1.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 7

Zasoby i koncentracja

1. Środki dostępne na zobowiązania z funduszy na okres 2000-2006 r. mają wartość 195 miliardów EUR w cenach z 1999 r.

Podział roczny tych środków jest przedstawiony w Załączniku.

2. Podział środków budżetowych na poszczególne cele umożliwia osiągnięcie znacznej koncentracji w regionach objętych Celem 1.

69,7% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 1, w tym 4,3% na wsparcie przejściowe (całkowita suma wynosi 135,9 miliardów EUR).

11,5% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 2, w tym 1,4% na wsparcie przejściowe (całkowita suma wynosi 22,5 miliardów EUR).

12,3% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 3 (całkowita suma wynosi 24,05 miliardów EUR).

Wielkości podane do Celów 1,2 i 3 nie dotyczą środków finansowych, określonych w ust. 6, ani finansowania przeznaczanego na IFOR poza Celem 1.

3. Przy zastosowaniu wyraźnych procedur, Komisja dokonuje indykatywnego podziału, według Państwa Członkowskiego, przydziału środków dostępnych na programowanie określone w art. 13-19, w pełni uwzględniając, do Celów 1 i 2, jedno lub kilka obiektywnych kryteriów, podobnych do tych zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88, którymi są: ludność uprawniona do świadczeń, koniunktura regionu, koniunktura kraju oraz względna dotkliwość problemów strukturalnych, szczególnie poziom bezrobocia.

Do Celu 3 podział według Państwa Członkowskiego jest zasadniczo oparty na ludności uprawnionej do świadczeń, sytuacji w zakresie zatrudnienia oraz dotkliwości problemów, takich jak wykluczenie społeczne, poziom edukacji i kształcenia oraz udział kobiet w rynku pracy.

Do Celów 1 i 2 podział ten rozróżnia przydział środków przyznanych dla regionów i obszarów korzystających ze wsparcia przejściowego. Przydziały te ustalono zgodnie z kryteriami, określonych w akapicie pierwszym. Roczny podział tych środków przyznanych będzie się zmniejszał od dnia 1 stycznia 2000 r. i będzie niższy w 2000 r. niż w 1999 r. Profil wsparcia przejściowego może być dostosowany do szczególnych potrzeb indywidualnych regionów, w uzgodnieniu z Komisją, pod warunkiem, że przydziały finansowe dla każdego regionu są przestrzegane.

Przy zastosowaniu wyraźnych procedur, Komisja dokona indykatywnego podziału, według Państwa Członkowskiego, przydziału środków na zobowiązania na działania strukturalne w sektorze rybołówstwa poza regionami objętymi Celem 1, określonym w art. 2 ust. 3 akapit pierwszy.

4. W ramach Celu 1, został ustanowiony na lata 2000-2004 program PEACE, wspierający proces pokojowy w Irlandii Północnej i służący Irlandii Północnej oraz obszarom granicznym Irlandii.

W ramach Celu 1, został ustanowiony na okres 2000-2006 r. specjalny program wsparcia dla tych szwedzkich regionów na poziomie NUTS II, które nie są zawarte na wykazie, określonym w art. 3 ust. 2, i które spełniają kryteria ustanowione w art. 2 protokołu 6 Aktu Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii.

5. 4% przydziału środków przewidzianych w każdym podziale krajowym, określonym w ust. 3 jest przeznaczane zgodnie z art. 44.

6. Na okres, określony w ust. 1, 5, 35% przydziału środków z funduszy strukturalnych, określonych w ust. 1, jest przeznaczonych na finansowanie inicjatyw wspólnotowych.

0,65% środków przyznanych, określonych w ust. 1, przeznaczono na finansowanie innowacyjnych środków i pomocy technicznej, zgodnie z art. 22 i 23.

7. Do celów ich programowania i późniejszego włączenia do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, sumy określone w ust. 1, są indeksowane w wysokości 2% rocznie, od dnia 1 stycznia 2000 r.

Dokonany zostanie przegląd indeksacji przydziałów za okres 2004-2006 r., w razie potrzeby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r., w celu jej dostosowania technicznego przez Komisję na podstawie ostatnich dostępnych informacji gospodarczych. Różnica odnosząca się do wstępnego programowania zostanie ponownie przydzielona i włączona do sumy, określonej w ust. 5.

8. Całkowite roczne wpływy w każdym Państwie Członkowskim z funduszy strukturalnych na mocy niniejszego rozporządzenia - w połączeniu z pomocą otrzymaną z Funduszu Spójności - nie powinny przekroczyć 4% krajowego PKB.

ROZDZIAŁ IV

ORGANIZACJA

Artykuł 8

Komplementarność i partnerstwo

1. Działania Wspólnoty uzupełniają lub wspierają korespondujące z nimi działania krajowe. Przygotowane są w ramach ścisłych uzgodnień, zwanych dalej „partnerstwem”, między Komisją a Państwem Członkowskim, oraz z organami i instytucjami wyznaczonymi przez Państwo Członkowskie w ramach przepisów krajowych i aktualnych praktyk, mianowicie:

- organami regionalnymi i lokalnymi oraz innymi właściwymi organami publicznymi,
- partnerami ekonomicznymi i społecznymi,
- innymi odpowiednimi, kompetentnymi instytucjami w tych ramach.

Partnerstwo jest prowadzone przy pełnej zgodności z odpowiednimi uprawnieniami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi każdego z partnerów, określonych w akapicie pierwszym.

Przy wyznaczaniu najbardziej reprezentacyjnego partnerstwa na szczeblu krajowym, regionalnym, lokalnym lub innym, Państwo Członkowskie tworzy szerokie i efektywne stowarzyszenie wszystkich istotnych podmiotów według krajowych przepisów i praktyk, biorąc pod uwagę potrzebę wspierania równości traktowania kobiet i mężczyzn oraz trwały rozwój poprzez integrację wymogów ochrony i poprawy środowiska.

Wszystkie wyznaczone strony, zwane dalej „partnerami”, są partnerami dążącymi do wspólnego celu.

2. Partnerstwo obejmuje przygotowanie, finansowanie, monitorowanie i ocenę pomocy. Państwa Członkowskie zapewniają stowarzyszenie ważnych partnerów na różnych etapach programowania, biorąc pod uwagę termin każdego etapu.

3. Zgodnie, z zasadą pomocniczości, wykonywanie pomocy jest zadaniem Państwa Członkowskiego na właściwym poziomie terytorialnym, zgodnie ze szczególnymi porozumieniami każdego Państwa Członkowskiego i zastrzeżeniem kompetencji Komisji, zwłaszcza w zakresie wykonania ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich.

4. Państwa Członkowskie współpracują z Komisją w celu zapewnienia, aby środki były wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

5. Każdego roku Komisja zasięga opinii organizacji szczebla europejskiego, reprezentującymi partnerów społecznych, o politykę strukturalną Wspólnoty.

Artykuł 9

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) *programowanie*: oznacza proces organizowania, podejmowania decyzji i finansowania, prowadzony w kilku etapach w celu wykonania, na bazie wieloletniej współpracy, wspólnych działań Wspólnoty i Państw Członkowskich dla osiągnięcia Celów, określonych art. 1;
- b) *plan rozwoju* (zwany dalej „*planem*”): oznacza przygotowaną przez Państwo Członkowskie analizę sytuacji w świetle celów, określonych w art. 1, jak również potrzeb priorytetowych służących osiągnięciu tych celów, wraz ze strategią, planowanymi działaniami priorytetowymi, ich szczegółowymi celami i odpowiadającymi im indykatorywnymi zasobami finansowymi;
- c) *ramy odniesienia polityk Celu 3*: oznaczają dokument, który wyznacza kontekst dla pomocy dotyczącej zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich na terytorium każdego Państwa Członkowskiego, i który identyfikuje relacje z priorytetami wymienionymi w Krajowym Planie Działania na rzecz Zatrudnienia;
- d) *Podstawy Wsparcia Wspólnoty*: oznaczają dokument zatwierdzony przez Komisję, w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim, po dokonaniu oceny planu przedłożonego przez Państwo Członkowskie i zawierający strategię i priorytety działań funduszy i Państwa Członkowskiego, ich cele szczegółowe, wielkość wkładu Funduszy i innych środków finansowych. Dokument ten jest podzielony na priorytety i wykonywany za pomocą jednego lub kilku programów operacyjnych;
- e) *pomoc*: oznacza formy pomocy dostarczanej przez fundusze, tj.:
 - (i) programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe;
 - (ii) programy inicjatyw wspólnotowych;
 - (iii) wsparcie dla pomocy technicznej i środków innowacyjnych;
- f) *program operacyjny*: oznacza dokument zatwierdzony przez Komisję, w celu wykonania Wspólnotowych Ram Wsparcia i składający się z jednolitego zestawienia priorytetów, zawierającego środki wieloletnie, które mogą być wykonywane poprzez jeden lub kilka funduszy, jeden lub kilka innych istniejących instrumentów finansowych oraz EBI. Zintegrowany program operacyjny oznacza program operacyjny finansowany przez więcej niż jeden fundusz;
- g) *jednolity dokument programowy*: oznacza jednolity dokument zatwierdzony przez Komisję i zawierający tę samą informację, która jest zawarta w Wspólnotowych Ramach Wsparcia i programie operacyjnym;
- h) *priorytet*: oznacza jeden z priorytetów strategii, przyjętych we Wspólnotowych Ramach Wsparcia Wspólnoty lub w pomocy; priorytetowi jest przyporządkowany wkład finansowy z funduszy, innych instrumentów finansowych oraz odpowiednich środków finansowych Państwa Członkowskiego, jak również zestaw sprecyzowanych celów;

- i) *dotacja globalna*: oznacza tę część pomocy, której wykonanie i zarządzanie może zostać powierzone jednemu lub kilku pośrednikom, zgodnie z art. 27 ust. 1, w tym organom lokalnym, instytucjom rozwoju regionalnego lub organizacjom pozarządowym, i która jest wykorzystywana zasadniczo dla wspierania inicjatyw dotyczących rozwoju lokalnego. Decyzja w sprawie zastosowania dotacji globalnej zostanie podjęta przez Państwo Członkowskie w porozumieniu z Komisją lub przez Instytucja zarządzająca w porozumieniu z Państwem Członkowskim.

W przypadku inicjatyw wspólnotowych i innowacyjnych środków, Komisja może podjąć decyzję w sprawie zastosowania dotacji globalnej dla całości lub części pomocy. W przypadku inicjatyw wspólnotowych, taka decyzja zostanie podjęta wyłącznie po wcześniejszym porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim.

- j) *działanie*: oznacza sposoby, za pomocą których priorytet jest wykonywany w okresie kilku lat, co pozwala na finansowanie operacji. Każdy system pomocy na podstawie art. 87 Traktatu lub każda pomoc przyznana przez instytucje wyznaczone przez Państwa Członkowskie lub każda grupa programów pomocy lub dotacji pomocowych tego typu lub jakiegokolwiek ich połączenie, które mają ten sam cel, są określane jako działanie;
- k) *działanie*: oznacza projekt lub czynność podejmowaną przez bezpośrednich beneficjentów pomocy;
- l) *bezpośredni beneficjenci*: oznaczają instytucje oraz firmy publiczne i prywatne odpowiedzialne za zlecenie działań. W przypadku systemów pomocy, na podstawie art. 87 Traktatu i w przypadku pomocy przyznanej przez instytucje wyznaczone przez Państwa Członkowskie, beneficjentami końcowymi są instytucje, które przyznają pomoc;
- m) *uzupełnienie programu*: oznacza dokument wprowadzający strategię i priorytety, a także zawierający także szczegółowe elementy na poziomie środków, określone w art. 18 ust. 3, przygotowany przez Państwo Członkowskie lub instytucję zarządzającą, i w razie potrzeby korygowany zgodnie z art. 34 ust. 3. Jest ono przekazywane Komisji jako informacja;
- n) *Instytucja zarządzająca*: oznacza organ lub instytucję publiczną lub prywatną, wyznaczoną przez Państwo Członkowskie na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, lub też Państwo Członkowskie, o ile samo sprawuje funkcję zarządzania pomocą do celów niniejszego rozporządzenia. Jeżeli Państwo Członkowskie wyznacza Instytucja zarządzająca inny niż ono samo, to powinno ustalić wszelkie uwarunkowania swych relacji z instytucją zarządzającą oraz relacji instytucji zarządzającej z Komisją. Jeżeli taka będzie decyzja Państwa Członkowskiego, Instytucja zarządzająca może być jednocześnie tą samą instytucją co organ wypłacający dla danej pomocy;
- o) *organ wypłacający*: oznacza jeden lub kilka organów lub instytucji krajowych, regionalnych lub lokalnych, wyznaczonych przez Państwo Członkowskie do celów sporządzania i składania wniosków o płatności oraz otrzymywania płatności z Komisji. Państwo Członkowskie ustala wszelkie uwarunkowania swych relacji z organem wypłacającym oraz relacji organu wypłacającego z Komisją.

Artykuł 10

Koordinacja

1. Koordinacja między różnymi funduszami jest prowadzona w szczególności poprzez:
 - a) plany, Podstawy Wsparcia Wspólnoty, programy operacyjne i jednolite dokumenty programowe (zgodnie z definicją w art. 9), włączając w odpowiednich sytuacjach ramy odniesienia zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c);
 - b) monitorowanie i ocenę pomocy w ramach Celu;
 - c) wytyczne, określone w ust. 3.
2. Komisja oraz Państwo Członkowskie w sposób zgodny z zasadą partnerstwa zapewniają koordynację pomocy z różnych funduszy pomiędzy funduszami oraz z pomocą pochodzącą z EBI i innych istniejących instrumentów finansowych.

W celu maksymalizacji stymulującego wpływu zaangażowanych zasobów budżetowych, przy zastosowaniu właściwych instrumentów finansowych, pomoc wspólnotowa dostarczana w formie dotacji może zostać w właściwy sposób połączona z pożyczkami i gwarancjami. Powiązanie to może zostać ustalone w porozumieniu z EBI w trakcie przygotowywania Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitego dokumentu programowego. Może ono uwzględniać równowagę w proponowanym planie finansowym, udział funduszy oraz zamierzone cele rozwoju.

3. Nie później niż miesiąc od czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a później, przed oceną w połowie okresu określonego w art. 42, oraz w dowolnym momencie po konsultacji ze wszystkimi Państwami Członkowskimi, Komisja publikuje szerokie, indykatywne wytyczne w sprawie odpowiednich i uzgodnionych polityk Wspólnoty w odniesieniu do celów, określonych w art. 1 w celu pomocy właściwym organom krajowym i regionalnym przy przygotowaniu planów rozwoju oraz przeprowadzenia rewizji pomocy. Wytyczne te zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

Dodatkowość

1. W celu osiągnięcia faktycznego oddziaływania gospodarczego, środki przyznane z Funduszy nie mogą zastępować publicznych lub innych, równoważnych wydatków strukturalnych Państwa Członkowskiego.
2. W tym celu, Komisja i zainteresowane Państwo Członkowskie ustala poziom publicznych lub równoważnych wydatków strukturalnych, które Państwo Członkowskie ma utrzymać w grupie regionów objętych Celem 1 w okresie programowania.

Wspólnie do Celów 2 i 3 Komisja i zainteresowane Państwo Członkowskie ustala poziom wydatków na aktywną politykę rynku pracy, a w uzasadnionych sytuacjach inne działania służące osiągnięciu tych dwóch Celów, które Państwo Członkowskie ma utrzymać na poziomie krajowym w okresie programowania.

Takie wydatki są ustalone przez Państwo Członkowskie i Komisję, zgodnie z przepisami akapitu czwartego, przed wydaniem przez Komisję decyzji zatwierdzającej Podstawy Wsparcia Wspólnoty lub jednolite dokumenty programowe odnoszące się do zainteresowanego Państwa Członkowskiego, i są one zintegrowane z tymi dokumentami.

Co do zasady poziom wydatków, określony w akapicie pierwszym i drugim jest, co najmniej równy kwocie średnich rocznych wydatków według zachowanych wartości rzeczywistych, osiągniętych w poprzednim okresie programowania i ustalany jest w świetle ogólnych warunków makroekonomicznych, w jakich odbywa się finansowanie, chociaż pod uwagę są brane niektóre szczególne uwarunkowania ekonomiczne, mianowicie prywatyzacja, wyjątkowy poziom publicznych lub równoważnych wydatków strukturalnych, dokonywanych przez Państwo Członkowskie w poprzednim okresie programowania oraz krajowa koniunktura gospodarcza.

Bierze się także pod uwagę zmniejszenie wydatków z funduszy strukturalnych w porównaniu z okresem 1994-1999 r.

3. Dodatkowość jest sprawdzana na poziomie terytorialnym wymienionym w ust. 2 w trzech punktach okresu programowania:

- a) sprawdzenie *ex - ante*, opisane w ust. 2 akapit trzeci, służące stworzeniu ram odniesienia dla całego okresu programowania;
- b) sprawdzenie w połowie okresu, prowadzone nie później niż trzy lata po zatwierdzeniu przez Komisję Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitych dokumentów programowych i co do zasady nie później niż dnia 31 grudnia 2003 r. Po jego przeprowadzeniu Komisja i Państwo Członkowskie mogą zgodzić się na weryfikację poziomu wydatków strukturalnych, który ma zostać osiągnięty, jeżeli w wyniku rozwoju sytuacji gospodarczej w Państwie Członkowskim przychody publiczne lub zatrudnienie różnią się znacznie od zakładanego w momencie przeprowadzenia sprawdzenia *ex - ante*;
- c) sprawdzenie do dnia 31 grudnia 2005 r.

W tym celu Państwo Członkowskie przedstawia Komisji właściwe informacje w czasie dostarczania planów i w trakcie dokonywania sprawdzenia połówkowego oraz sprawdzenia przed dniem 31 grudnia 2005 r. W miarę potrzeby, wykorzystuje się metody szacowania statystycznego.

Niezależnie od sprawdzania, w każdym momencie okresu programowania Państwo Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich wydarzeniach, które mogłyby kwestionować zdolność Państwa Członkowskiego do utrzymania poziomu wydatków, określonych w ust. 2.

Artykuł 12

Zgodność

Działania finansowane przez fundusze lub otrzymujące wsparcie z EBI lub z innego instrumentu finansowego są zgodne z postanowieniami Traktatu, z instrumentami przyjętymi w ramach Traktatu oraz z politykami i działaniami Wspólnoty, włączając w to reguły konkurencji, udzielanie zamówień publicznych, ochrony i poprawy stanu środowiska naturalnego, zniesienia nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn.

TYTUŁ II

PROGRAMOWANIE

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE CELÓW 1, 2 i 3

Artykuł 13

Zakres geograficzny

1. Plany przedstawiane w ramach Celu 1 są sporządzane na poziomie geograficznym uznanym przez zainteresowane Państwo Członkowskie za najbardziej właściwe, co do zasady obejmuje on pojedynczy region wymieniony w NUTS poziom II. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przedłożyć ogólny plan rozwoju obejmujący kilka lub wszystkie regiony włączone do wykazu, określonego w art. 3 ust. 2, w art. 6 ust. 1 oraz w art. 7 ust. 4, pod warunkiem, że taki plan zawiera cechy wymienione w art. 16.

2. Plany przedstawiane w ramach Celu 2 są przygotowane na poziomie geograficznym, uznanym przez Państwo Członkowskie za najbardziej właściwy, ale co do zasady obejmują one wszystkie obszary pojedynczego regionu NUTS poziom II, włączone do wykazu, określonego w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przedłożyć plan obejmujący niektóre lub wszystkie ze swych regionów włączonych do listy, określonym w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2, pod warunkiem, że taki plan zawiera cechy wymienione w art. 16. Jeżeli plany obejmują regiony inne niż te kwalifikujące się w ramach Celu 2, powinny one odróżniać działania w regionach lub obszarach objętych przez Cel 2 i poza nimi.

3. Plany przedstawiane w ramach Celu 3 obejmują terytorium Państwa Członkowskiego w odniesieniu do pomocy poza regionami objętymi Celem 1 i biorąc pod uwagę ogólne potrzeby obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji społeczno - ekonomicznej, stanowią dla całego terytorium kraju ramy odniesienia dla rozwoju zasobów ludzkich.

Artykuł 14

Czas trwania i weryfikacja

1. Każdy plan, Podstawy Wsparcia Wspólnoty, program operacyjny i jednolity dokumentu programowy obejmuje okres siedmiu lat, bez uszczerbku dla art. 6 i art. 7 ust. 4 akapit pierwszy.

Okres programowania rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2000 r.

2. Podstawy Wsparcia Wspólnoty, programy operacyjne i jednolite dokumenty programowe są ponownie badane i w razie potrzeby dostosowane z inicjatywy Państwa Członkowskiego lub Komisji w porozumieniu z Państwem Członkowskim zgodnie z niniejszym tytułem, po przeprowadzeniu w połowie okresu programowania oceny, określonym w art. 42 i przyznaniu specjalnej rezerwy, określonej w art. 44.

Mogą być one również weryfikowane w przypadku znaczących zmian sytuacji społeczno - gospodarczej i na rynku pracy.

Artykuł 15

Przygotowanie i zatwierdzenie

1. W odniesieniu do Celów 1, 2 i 3, Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji plan. Plan ten zostaje przygotowany przez właściwe organy wyznaczone przez Państwo Członkowskie na szczeblu krajowym, regionalnym lub innym. W przypadkach, gdy pomoc ma przybrać formę jednolitego dokumentu programowego, plan jest traktowany jako ramowy jednolity dokument programowy.

W odniesieniu do Celu 1, dla wszystkich regionów objętych Celem 1 zastosowane są Podstawy Wsparcia Wspólnoty; jednakże tam gdzie przydział ze strony Wspólnoty jest mniejszy lub nie przekracza istotnie 1 000 milionów EUR, Państwa Członkowskie co do zasady przedkładają projekt jednolitego dokumentu programowego.

W odniesieniu do Celów 2 i 3, co do zasady stosuje się jednolite dokumenty programowe; jednakże Państwo Członkowskie może zdecydować się na sporządzenie Wspólnotowych Ram Wsparcia.

2. Plany przedstawiane są Komisji przez Państwo Członkowskie po konsultacji z partnerami, którzy wyrażają swoją opinię w wyznaczonym okresie, zgodnie z nieprzekraczalnym terminem wyznaczonym w akapicie drugim.

O ile nie zostanie to inaczej uzgodnione z zainteresowanym Państwem Członkowskim, plany przedkłada się nie później niż cztery miesiące po określeniu wykazu regionów kwalifikujących się, określonych w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 4.

3. Komisja ocenia te plany pod kątem ich zgodności z celami niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), inne polityki Wspólnoty oraz art. 41 ust. 2.

Komisja ocenia także każdy przedkładany w ramach Celu 3 zaproponowany plan w świetle spójności środków z narodowym planem realizacji Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), uwzględniając sposób i stopień, z jakim brane są pod uwagę potrzeby obszarów stojących w obliczu konwersji społeczno - ekonomicznej.

4. W przypadkach określonych w ust. 1, Komisja opracowuje Podstawy Wsparcia Wspólnoty w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim i w oparciu o procedury ustanowione w art. 48-51. EBI może być zaangażowany w przygotowanie Wspólnotowych Ram Wsparcia. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wkładu z funduszy

nie później niż w okresie pięciu miesięcy od otrzymania właściwego planu lub planów, pod warunkiem, że zawierają one wszystkie cechy wymienione w art. 16.

Komisja ocenia proponowane programy operacyjne przedłożone przez Państwo Członkowskie pod kątem ich zgodności z celami odpowiadającymi Wspólnotowym Ramom Wsparcia i innymi politykami Wspólnoty. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wielkości wkładu funduszy, zgodnie z art. 28 ust. 1, i w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim, pod warunkiem, że propozycje zawierają wszystkie cechy wymienione w art. 18 ust. 2.

W celu przyspieszenia analizy wniosków i wykonywania programów, Państwa Członkowskie mogą przedłożyć w tym samym czasie wraz z planami, projekty programów operacyjnych. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie Wspólnotowych Ram Wsparcia, Komisja również zatwierdza, zgodnie z art. 28 ust. 1, programy operacyjne przedłożone wraz z planami, pod warunkiem, że zawierają one wszystkie cechy wymienione w art. 18 ust. 2.

5. Przy zastosowaniu ust. 1, na podstawie planów Komisja podejmuje decyzję w sprawie jednolitych dokumentów programowych, w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim i w oparciu o procedury ustanowione w art. 48-51. EBI może być zaangażowany w przygotowanie jednolitych dokumentów programowych. Komisja podejmuje jedną decyzję w sprawie jednolitego dokumentu programowego i wielkości wkładu funduszy na podstawie art. 28 ust. 1 nie później niż w okresie pięciu miesięcy od otrzymania właściwego planu, pod warunkiem, że zawiera on wszystkie cechy wymienione w art. 19 ust. 3.

6. Państwo Członkowskie lub Instytucja zarządzająca przyjmuje uzupełnienie programu określone w art. 9 lit m), po porozumieniu z komitetem monitorującym, w sytuacji, gdy uzupełnienie programu jest przygotowywane po decyzji Komisji w sprawie wielkości wkładu funduszy lub po konsultacji z odpowiednimi partnerami, w sytuacji, gdy jest ono przygotowywane przed decyzją w sprawie wkładu funduszy. W tym ostatnim przypadku komitet monitorujący powinien albo potwierdzić uzupełnienie programu albo zażądać dostosowania zgodnie z art. 34 ust. 3.

Państwo Członkowskie przesyła Komisji, w terminie trzech miesięcy od decyzji Komisji zatwierdzającej program operacyjny lub jednolity dokument programowy, uzupełnienie programu w formie jednolitego dokumentu do celów informacyjnych.

7. Decyzje Komisji w sprawie Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitego dokumentu programowego zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Na żądanie Parlamentu Europejskiego, Komisja przekaże Parlamentowi do celów informacyjnych powyższe decyzje wraz z zatwierdzonymi Wspólnotowymi Ramami Wsparcia oraz jednolitymi dokumentami programowymi.

ROZDZIAŁ II

TREŚĆ PROGRAMOWANIA DO CELÓW 1, 2 ORAZ 3

Artykuł 16

Plany

1. Plany przedkładane w ramach Celów 1, 2 oraz 3 są oparte na właściwych priorytetach krajowych i regionalnych, uwzględniają także indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, zawierają:

- a) opis, policzalny tam, gdzie możliwa jest kwantyfikacja, bieżącej sytuacji, albo w odniesieniu do różnic, luk i potencjału rozwojowego w regionach objętych Celem 1 albo w kategoriach konwersji w obszarach objętych Celem 2 albo w kategoriach rozwoju zasobów ludzkich i polityki zatrudnienia w Państwie Członkowskim i obszarach objętych Celem 3; dodatkowo opis rozlokowanych środków finansowych i głównych wyników działalności podjętych w poprzednim okresie programowania w odniesieniu do dostępnych wyników oceny;
- b) opis właściwej strategii służącej osiągnięciu celów, określonych w art. 1 oraz priorytetów wybranych dla stałego rozwoju oraz przekształcania regionów i obszarów, w tym obszarów wiejskich oraz związany z tym rozwój zasobów ludzkich oraz przystosowanie i modernizacja polityk, systemów edukacyjnych, szkoleniowych i zatrudnienia.

Dodatkowo do innych pozycji wymienionych w niniejszym punkcie, Państwa Członkowskie demonstrują w każdym planie dla Celu 3, że planowane priorytety są zgodne z aktualnym narodowym planem zatrudnienia poprzez odniesienie do opisu głównych celów strategii i głównych metod ich osiągnięcia.

Podobnie Państwa Członkowskie demonstrują, że działania przewidziane w każdym planie Celu 2, dotyczące zasobów ludzkich i zatrudnienia, które mają być wspomagane przez EFS są zintegrowane ze strategią konwersji, skoordynowane z innymi funduszami i są zgodne z oceną *ex - ante* dotyczącą zasobów ludzkich i zatrudnienia, określonej w art. 41 ust. 2. Jeżeli te potrzeby nie przekraczają wielkością istotnych kwot Celu 2, są one objęte przez Cel 3;

- c) wskazanie planowanego wykorzystania i formy finansowego wkładu z funduszy i, w właściwych przypadkach, z EBI oraz innych instrumentów finansowych, w tym do celów informacyjnych całkowita kwota z EFOGR Sekcja Gwarancji przeznaczona na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999; planowane zapotrzebowanie na pomoc techniczną; wskazania dotyczące dodatkowości zgodnie z art. 11 ust. 2, w przypadku Celu 1, przybiera formę indykatywnej, kompleksowej tabeli finansowej, sumującej publiczne lub podobne i, w właściwych sytuacjach, szacunkowe środki prywatne i strukturalne środki Wspólnoty odpowiadające każdemu z priorytetów zaproponowanych w planie.

W każdym przypadku plany powinny odróżniać środkami finansowe przeznaczone dla obszarów otrzymujących pomoc przejściową od przeznaczonych dla innych obszarów objętych Celem 1 lub 2.

W przypadku pomocy z EFS w ramach Celu 2 lub 3, procentowy udział może być wyższy dla Celu 2 niż dla innych.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację planowanych środków przyznanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej;

d) zestawienie uzgodnień podjętych w celu konsultowania opinii partnerów.

2. Dla regionów objętych Celem 1, plany zawierają wszystkie właściwe środki służące konwersji gospodarczej i społecznej, rozwojowi zasobów ludzkich, uwzględniając ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), rozwój obszarów wiejskich i struktur rybołówstwa.

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie jest w całości objęte Celem 1, plan obejmuje punkty wymienione w ust. 1 lit. b) akapit drugi.

3. Państwo Członkowskie powinny wskazać dane szczegółowe dotyczące każdego funduszu, w tym kwotę wymaganego wkładu finansowego oraz zarys planowanych programów operacyjnych, ze szczególnym odniesieniem do ich szczególnych celów i planowanych głównych rodzajów działań.

Artykuł 17

Podstawy Wsparcia Wspólnoty

1. Podstawy Wsparcia Wspólnoty umożliwiają koordynację całej strukturalnej pomocy Wspólnoty w danych regionach, w tym, zgodnie z art. 1 ust. 3, pomoc w rozwoju zasobów ludzkich.

2. Każde Podstawy Wsparcia Wspólnoty zawierają:

- a) deklarację strategii i priorytetów dla wspólnej akcji Wspólnoty i działań krajowych; ich szczegółowe cele, policzalne, tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; ocenę przewidywanego oddziaływania zgodnie z art. 41 ust. 2; wskazanie, w jaki sposób strategia i priorytety uwzględniają indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, polityki gospodarcze, strategię rozwoju zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi oraz, w miarę potrzeb, polityki regionalne zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
- b) wskazanie charakteru i czasu trwania programów operacyjnych, co do których nie podjęto decyzji w tym samym czasie, co wobec Wspólnotowych Ram Wsparcia, w tym ich szczególnych celów i wybranych priorytetów;
- c) indykatywny plan finansowy określający, zgodnie z art. 28 i 29, dla każdego priorytetu i roku, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu i, we właściwych sytuacjach EBI, innych instrumentów finansowych - w tym dla informacji - całkowitą kwotę z EFOGR - Sekcja Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – o ile przyczyniają się bezpośrednio do danego planu finansowego, jak również całkowitej wielkości kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowania odnoszących się do wkładu każdego z funduszy.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację środków przyznanych planowanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących pomoc przejściową.

Całkowity wkład Funduszy planowany na każdy rok dla każdej ze Wspólnotowych Ram Wsparcia jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorącą po uwagę regresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci;

d) przepisy dotyczące wykonania Wspólnotowych Ram wsparcia, w tym:

- wyznaczenie przez Państwo Członkowskie instytucji zarządzającej w rozumieniu art. 9 lit. n), odpowiedzialnego za zarządzanie Wspólnotowymi Ramami Wsparcia, zgodnie z art. 34,

- uzgodnienia dotyczące zaangażowania partnerów w prace komitetów monitorujących, opisanych w art. 35;

e) w miarę potrzeb, informacje o środkach przyznanych, potrzebnych na przygotowanie, monitorowanie i ocenę pomocy.

Zgodnie z art. 11, Podstawy Wsparcia Wspólnoty zawierają sprawdzenie *ex - ante* przestrzegania zasady dodatkowości oraz właściwą informację dotyczącą przejrzystości przepływów finansowych, w szczególności z danego Państwa Członkowskiego do regionów-beneficjentów.

Artykuł 18

Programy operacyjne

1. Pomoc objęta Wspólnotowymi Ramami Wsparcia jest co do zasady dostarczana w formie zintegrowanego programu operacyjnego przez region, zgodnie z jego definicją w art. 9.

2. Każdy program operacyjny zawiera:

a) priorytety programu, ich spójność z odpowiednimi Wspólnotowymi Ramami Wsparcia, ich szczególnymi celami, policzalnymi tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja oraz ocenę przewidywanego oddziaływania, zgodnie z art. 41 ust. 2;

b) skrócony opis działań, za pomocą których mają być wdrażane priorytety wraz z informacją niezbędną do sprawdzenia zgodności z programami pomocy stosownie do art. 87 Traktatu; w miarę potrzeb, charakter działań niezbędnych do przygotowania, monitorowania i oceny programu operacyjnego;

c) indykatywny plan finansowania określający dla każdego priorytetu i każdego roku, zgodnie z art. 28 i 29, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu i w odpowiednim przypadku EBI, innych instrumentów finansowych - w tym do celów informacji całkowitą kwotę z EFOGR Sekcji Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – o ile są one bezpośrednio związane z danym planem finansowym, jak również całkowitą wielkość kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych środków prywatnych odnoszących się do wkładu każdego funduszu.

Plan finansowania odróżnia w ramach całego wkładu różnych funduszy konsolidacja długu planowana dla regionów otrzymujących pomoc przejściową.

Całkowity wkład Funduszy planowany na każdy rok jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorąc po uwagę regresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci;

- d) przepisy dotyczące wykonywania programu operacyjnego, w tym:
- (i) wyznaczenie przez Państwo Członkowskie instytucji zarządzającej w rozumieniu art. 9 lit. n), odpowiedzialnego za zarządzanie programem operacyjnym zgodnie z art. 34,
 - (ii) opis uzgodnień dotyczących zarządzania programem operacyjnym;
 - (iii) opis systemów monitorowania i oceny, w tym rolę komitetu monitorującego;
 - (iv) określenie procedur dotyczących uruchomienia i obiegu przepływów finansowych dla zapewnienia ich przejrzystości;
 - (v) opis przepisów szczególnych i procedur służących kontroli programu operacyjnego.

3. Uzupełnienie programu zawiera:

- a) środki wykonania odpowiednich priorytetów programu operacyjnego; ocenę *ex - ante*, zgodnie z art. 41 ust. 3, opisu policzalnego tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; właściwe wskaźniki monitorowania zgodnie z art. 36;
- b) określenie rodzajów bezpośrednich beneficjentów środków;
- c) plan finansowania określający dla każdego środka, zgodnie z art. 28 i 29, całkowity budżet jako wkład danego Funduszu i w odpowiednim przypadku EBI, inne istniejące instrumenty finansowe, jak również kwotę kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowych odnoszących się do wkładu Funduszy; procentowy wkład Funduszu w środki ustalono zgodnie z art. 29 i całkowitą wielkością środków wspólnotowych przeznaczonych dla danego priorytetu.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących wsparcie przejściowe.

Do planu finansowania dołącza się opis rozwiązań odnośnie współfinansowania środków, przy uwzględnieniu systemów instytucjonalnych, prawnych i finansowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego;

- d) środki przeznaczone do reklamy programu operacyjnego, zgodnie z art. 46;
- e) opis rozwiązań uzgodnionych między Komisją a zainteresowanym Państwem Członkowskim, dotyczących skomputeryzowanej, o ile jest to możliwe, wymiany

danych niezbędnych do wypełnienia wymogów zarządzania, monitorowania i oceny, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19

Jednolite dokumenty programowe

1. Pomoc w ramach Celów 2 i 3, jak również w ramach Celu 1 zgodnie z art. 15 ust. 1, co do zasady ma formę jednolitych dokumentów programowych. W przypadku Celów 2 i 3 stosuje się art. 15 ust. 1 lit. c).

2. Jednolity dokument programowy dla Celu 1 zawiera wszelkie odnośne środki służące konwersji gospodarczej i społecznej, rozwojowi zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi, uwzględniając ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), jak również rozwojowi obszarów wiejskich i struktur rybołówstwa.

Jednolity dokument programowy dla Celu 2 umożliwia koordynację całej pomocy strukturalnej Wspólnoty, w tym, zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, koordynację środków związanych z rozwojem obszarów wiejskich na podstawie art. 33 niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem pomocy służącej rozwojowi zasobów ludzkich, przyznanej w ramach Celu 3 we wszystkich obszarach objętych Celem 2.

Jednolity dokument programowy dla Celu 3 umożliwia koordynację całej pomocy strukturalnej Wspólnoty służącej rozwojowi zasobów ludzkich w obszarach, określonych w art. 5, z wyłączeniem pomocy w tym obszarze, udzielonej w ramach Celu 2.

3. Każdy jednolity dokument programowy zawiera następujące elementy:

- a) deklarację strategii i priorytetów dla wspólnych działań Wspólnoty i krajowych; ich szczególne cele, policzalne tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; ocenę przewidywanego oddziaływania, w tym oddziaływania na stan środowiska, zgodnie z art. 41 ust. 2; wskazanie, w jaki sposób strategia i priorytety uwzględniły indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, polityki gospodarcze, strategię rozwoju zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi oraz w odpowiednich sytuacjach, polityki regionalne zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
- b) skrócony opis środków, planowanych przy wdrażaniu priorytetów wraz z informacją niezbędną do sprawdzenia zgodności z systemami pomocy na podstawie art. 87 Traktatu; w miarę potrzeb, charakter środków niezbędnych do przygotowania, monitorowania i oceny jednolitego dokumentu programowego;
- c) indykatywny plan finansowania określający, zgodnie z art. 28 i 29, dla każdego priorytetu i roku, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu, w odpowiednim przypadku EBI i innych instrumentów finansowych - w tym do celów informacyjnych całkowitą kwotę z EFOGR - Sekcji Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 - na tyle, na ile są one bezpośrednio związane z planem finansowym, jak również całkowitą wielkością kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowych odnoszących się do wkładu każdego funduszu.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących wsparcie przejściowe.

Całkowity wkład funduszy planowany na każdy rok jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorąc po uwagę degresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację środków przyznanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej;

- d) przepisy dotyczące wykonania jednolitego dokumentu programowego zawierają:
- (i) wyznaczenie przez Państwo Członkowskie instytucji zarządzającej w rozumieniu art. 9, odpowiedzialnego za zarządzanie jednolitym dokumentem programowym, zgodnie z art. 34;
 - (ii) opis uzgodnień dotyczących zarządzania jednolitym dokumentem programowym;
 - (iii) opis systemów monitorowania i oceny, w tym roli komitetu monitorującego;
 - (iv) określenie procedur dotyczących uruchomienia i obiegu finansowania dla zapewnienia przejrzystości przepływów;
 - (v) opis przepisów szczególnych i procedur służących kontroli jednolitego dokumentu programowego;
- e) w miarę potrzeb informacje o środkach potrzebnych do przygotowania, monitorowania i oceny pomocy.

Zgodnie z art. 11, jednolity dokument programowy zawiera sprawdzenie *ex - ante* przestrzegania zasady dodatkowości dla właściwego celu lub celów uzgodnionych między Państwem Członkowskim a Komisją oraz odpowiednią informację dotyczącą przejrzystości przepływów finansowych, w szczególności z zainteresowanego Państwa Członkowskiego do regionów - beneficjentów.

4. Każdy jednolity dokument programowy zawiera dodatkowo uzupełnienie programu, określone w art. 9 lit. m), i opisane w art. 18 ust. 3.

ROZDZIAŁ III

INICJATYWY WSPÓLNOTOWE

Artykuł 20

Treść

1. Inicjatywy wspólnotowe obejmują następujące obszary:

- a) współpracę przygraniczną, ponadnarodową i międzyregionalną, służącą wzmocnieniu harmonijnego, zrównoważonego i trwałego rozwoju całego obszaru Wspólnoty (Interreg);
- b) gospodarczą i społeczną regenerację miast i obszarów miejskich znajdujących się w kryzysie w celu promowania zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich („URBAN”);
- c) rozwój obszarów wiejskich („Leader”);
- d) współpracę ponadnarodową wspierającą nowe środki zwalczania wszelkich form dyskryminacji i nierówności na rynku pracy („EQUAL”).

2. Przynajmniej 2,5% funduszy strukturalnych z przydziału środków na zobowiązania, określone w art. 7 ust. 1, przeznaczone są na program Interreg, w ramach którego właściwa uwaga poświęcona jest na działania transgraniczne, w szczególności w perspektywie rozszerzenia, oraz na Państwa Członkowskie posiadające długie granice z krajami kandydującymi, jak również na poprawioną koordynację z programami PHARE, TACIS i MEDA. Odpowiednia uwaga również zwrócona jest na współpracę z regionami peryferyjnymi.

Zwraca się należytą uwagę na społeczną i zawodową integrację osób ubiegających się o azyl w ramach programu EQUAL.

3. Programy zatwierdzone w ramach inicjatyw wspólnotowych mogą obejmować inne obszary niż te określone w art. 3 i 4.

Artykuł 21

Przygotowanie, zatwierdzenie i wykonanie

1. Zgodnie z procedurami, określonymi w art. 48-51 i, po powiadomieniu o nich Parlamentu Europejskiego, Komisja formułuje wytyczne opisujące dla każdej inicjatywy cele, zakres i odpowiedni sposób realizacji. Wytyczne te publikowane są w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Każdy obszar, określony w art. 20 ust. 1, finansowany jest przez jeden fundusz: obszar, określony w ust. 1 lit. a) i b) z EFRR, obszar, określony w ust. 1 lit. c) z Sekcji Orientacji EFOGR a obszar, określony w ust. 1 lit. d) z EFS. Decyzja w sprawie udziału funduszu może wzmocnić zakres każdego funduszu, określony w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy, jednakże bez poszerzania tego zakresu, tak, aby objąć wszystkie środki wymagane dla wykonania danego programu inicjatywy wspólnotowe.

3. Na podstawie propozycji przygotowanych zgodnie z wytycznymi, określonymi w ust. 1 oraz z art. 41 ust. 2 i przedłożonych przez Państwo Członkowskie, Komisja podejmuje decyzję w sprawie programów inicjatywy wspólnotowej zgodnie z art. 28.

4 Programy inicjatywy wspólnotowej zostają ponownie sprawdzone po ocenie przeprowadzonej w połowie okresu programowania, określonym w art. 42 i zmienione w

razie potrzeby na żądanie zainteresowanego (zainteresowanych) Państwa (Państw) Członkowskiego (Członkowskich) lub Komisji w porozumieniu z tym(i) Państwem (Państwami) Członkowskim (Członkowskimi).

5. Programy inicjatywy wspólnotowej powinny obejmować okres siedmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

ROZDZIAŁ IV

DZIAŁANIA INNOWACYJNE I POMOC TECHNICZNA

Artykuł 22

Działania innowacyjne

1. Z inicjatywy Komisji i po konsultacjach z komitetami, określonymi w art. od 48-51 w sprawie wytycznych dla różnych rodzajów działań innowacyjnych, przy uwzględnieniu granicznego poziomu 0,40% rocznych środków finansowania, fundusze mogą finansować działania innowacyjne na szczeblu Wspólnoty. Obejmują one badania, projekty pilotażowe oraz wymianę doświadczeń.

Takie działania innowacyjne przyczyniają się do przygotowania innowacyjnych metod i praktyk, służących poprawie jakości pomocy w ramach Celów 1, 2 i 3. Są one wykonywane w sposób prosty i przejrzysty oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

2. Każdy obszar działania projektów pilotażowych jest finansowany tylko z jednego funduszu. Decyzja w sprawie udziału funduszu może wzmocnić zakres każdego funduszu, określony w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy, jednakże bez poszerzania tego zakresu, tak, aby objąć wszystkie działania niezbędne dla realizacji danego projektu pilotażowego.

Artykuł 23

Pomoc techniczna

Z inicjatywy lub w imieniu Komisji i po konsultacjach z komitetami, określonych w art. 48-51 w sprawie różnych rodzajów działań, przy uwzględnieniu maksymalnej granicy 0,25% rocznych alokacji, fundusze mogą finansować środki przygotowawcze, monitorowanie, środki oceniające i kontrolne, niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia. Obejmują one:

- a) badania, w tym badania natury ogólnej, dotyczące działania funduszy;
- b) środki pomocy technicznej, wymiany doświadczeń i informacji skierowanych do partnerów, bezpośrednich beneficjentów pomocy z funduszy oraz ogółu społeczeństwa;
- c) instalację, funkcjonowanie i wzajemne połączenie skomputeryzowanych systemów zarządzania, monitorowania i oceny;
- d) poprawę metod oceny i wymianę informacji w tym zakresie.

Artykuł 24

Działania innowacyjne i pomoc techniczna

1. Wykorzystując informacje dotyczące działań innowacyjnych, pochodzące z zainteresowanych Państw Członkowskich, Komisja ocenia wnioski o środki z funduszy wynikające z art. 22 i 23, na podstawie następujących szczegółów:

- a) opisu proponowanej pomocy, jej zakresu, w tym zakresu geograficznego, oraz szczególnych celów;
- b) instytucji odpowiedzialnych za realizację pomocy oraz beneficjentów;
- c) harmonogramu i planu finansowania, w tym wkładów z innych źródeł finansowych Wspólnoty;
- d) przepisów mających na celu zapewnienie skutecznego i właściwego wykonywania;
- e) wszelkich innych informacji koniecznych do sprawdzenia zgodności z politykami wspólnotowymi oraz wytycznymi, określonymi w art. 10 ust. 3.

Komisja zatwierdza środki z funduszy w momencie, gdy informacja ta pozwala na Komisji na ocenę wniosku.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie zostają niezwłocznie powiadomione przez Komisję o zatwierdzeniu wniosku.

3. Finansowa odpowiedzialność Państw Członkowskich w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie obejmuje działań innowacyjnych, określonych w art. 22 lub działań związanych z pomocą techniczną, określonych w art. 23, bez uszczerbku dla ich zobowiązań wynikających z uregulowań instytucjonalnych, charakterystycznych dla każdego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ V

GŁÓWNE PROJEKTY

Artykuł 25

Definicja

Jako część każdej pomocy, fundusze mogą finansować wydatki dotyczące głównych projektów, tj. takich, które:

- a) obejmują ekonomicznie niepodzielną serię prac, spełniających ściśle określoną funkcję techniczną i posiadających jasno określone cele;
- b) których koszt całkowity służący do określenia wkładu funduszy przekracza 50 milionów EUR.

Artykuł 26

Zatwierdzenie i wykonywanie

1. Podczas realizacji pomocy, w przypadku, gdy Państwo Członkowskie lub Instytucja zarządzająca zakłada, że fundusze będą współfinansować duży projekt, powiadamiają Komisję i dostarczają następujące informacje:

- a) instytucję, która będzie odpowiedzialna za wykonywanie;
- b) charakter inwestycji i jej opis, wielkość finansową oraz położenie;
- c) harmonogram wykonywania projektu;
- d) analizę kosztów i korzyści, w tym kosztów i korzyści finansowych, ocenę ryzyka oraz informację na temat ekonomicznej żywotności projektu;
- e) plus:
 - w przypadku inwestycji infrastrukturalnych: analizę kosztów i społeczno-gospodarczych korzyści projektu, w tym wskazanie oczekiwanego wskaźnika wykorzystania, przewidywane oddziaływanie na rozwój lub konwersję danego regionu oraz stosowanie reguł wspólnotowych dotyczących zamówień publicznych,
 - w przypadku inwestycji w przedsiębiorstwa produkcyjne: analizę perspektyw rynkowych w danym sektorze oraz oczekiwany zwrot z projektu,
- f) na ile to możliwe, bezpośrednie i pośrednie oddziaływanie na sytuację w zatrudnieniu we Wspólnocie;
- g) informacje pozwalające na ocenę wpływu na środowisko naturalne oraz realizację zasady ostrożności, jak również zasad działania zapobiegawczego, o priorytetowym usuwaniu szkód środowiskowych u źródła i płaceniu przez zanieczyszczającego, oraz zgodności z regułami wspólnotowymi dotyczącymi środowiska;
- h) informacje niezbędne do oceny zgodności z zasadami konkurencji, między innymi z zasadami dotyczącymi pomocy państwa;
- i) wskazanie wpływu wkładu funduszy na wykonanie projektu;
- j) plan finansowania i całkowite środki finansowe oczekiwane jako wkład funduszy i innych wspólnotowych źródeł finansowych.

2. Komisja ocenia projekt, konsultując się z EBI w razie potrzeby, w świetle następujących czynników:

- a) rodzaju planowanej inwestycji i, w danych przypadkach, spodziewanego przychodu;

- b) wyników analizy kosztów i korzyści;
- c) wyniku oceny wpływu na środowisko;
- d) spójności z priorytetami właściwej pomocy;
- e) zgodności z innymi politykami Wspólnoty;
- f) spodziewanych korzyści gospodarczych i społecznych, zwłaszcza w kategoriach zatrudnienia, uwzględniając ulokowanych środków finansowych;
- g) koordynacji instrumentów finansowych oraz połączenia pomocy i pożyczek, określonych w art. 10 ust. 2.

3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 1 lub w terminie trzech miesięcy, jeżeli konieczne są konsultacje z EBI, Komisja podejmuje decyzję potwierdzającą lub zmieniającą poziom pomocy wspólnotowej. Jeżeli Komisja uzna, że projekt nie uzasadnia wkładu funduszy albo w części, albo w całości, może podjąć decyzję o wycofaniu części lub całości wkładu, uzasadniając powody tej decyzji.

ROZDZIAŁ VI

DOTACJE GLOBALNE

Artykuł 27

Dotacje globalne

1. Jeżeli zgodnie z art. 9 lit. i) wykonywanie lub zarządzanie częścią pomocy zostało powierzone pośrednikom, pośrednicy tacy muszą dostarczyć gwarancji wypłacalności oraz potwierdzenie kompetencji i doświadczenia w zakresie zarządzania administracyjnego i finansowego. Normalnie pośrednicy muszą mieć siedzibę lub być reprezentowani w danym regionie lub regionach, ale w ograniczonych i uzasadnionych przypadkach mogą oni mieć siedzibę poza tym regionem. Muszą oni posiadać kilkuletnie doświadczenie w danej dziedzinie, działać w interesie publicznym i stosownie uwzględniać interesy społeczno - gospodarcze, na które bezpośrednio wpływa wykonywanie planowanych działań.

2. Wybór dotacji globalnej jest zawarty we właściwej decyzji w sprawie wkładu funduszy jako szczególne przepisy wykonawcze, określone w art. 18 ust. 2 lit. d), i art. 19 ust. 3 lit. d). Procedury wykorzystania dotacji globalnych są przedmiotem porozumienia między Państwem Członkowskim lub instytucją zarządzającą a zainteresowana instytucją pośredniczącą.

W przypadku programów inicjatyw wspólnotowych i działań innowacyjnych, procedury wykorzystania dotacji globalnych są przedmiotem porozumienia między Komisją a zainteresowaną instytucją pośredniczącą. W przypadku programów inicjatyw wspólnotowych, powyższe procedury muszą być także uzgodnione z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Uzupełnienie programu, określonego w art. 18, nie wiąże się z tą częścią pomocy odnoszącą się do dotacji globalnej.

3. Procedury wykorzystania dotacji globalnej wymieniają w szczególności:

- a) środki, które mają zostać wprowadzone;
- b) kryteria wyboru beneficjentów;
- c) warunki i stopa pomocy z funduszy, w tym wykorzystanie przyrastającego oprocentowania;
- d) ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i zagwarantowania kontroli finansowej dotacji globalnej;
- e) w odpowiednich sytuacjach, wykorzystanie gwarancji bankowej, w tym przypadku Komisja musi być o tym powiadomiona.

TYTUŁ III

WKŁAD I ZARZĄDZANIE FINANSAMI PRZEZ FUNDUSZE

ROZDZIAŁ I

WKŁADY FINANSOWE FUNDUSZY

Artykuł 28

Decyzja w sprawie wkładu z funduszy

1. Pod warunkiem wypełnienia wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, Komisja przyjmie w jednej decyzji wkłady ze wszystkich funduszy w terminie pięciu miesięcy od otrzymania wniosku o przyznanie pomocy. W decyzji są wyraźnie wymienione regiony i obszary otrzymujące wsparcie przejściowe, gdzie sytuacja tego wymaga.

Maksymalny wkład z funduszy jest ustalony dla każdego priorytetu pomocy.

W danym okresie czasu, działanie nie może jednocześnie otrzymywać finansowego wkładu z więcej niż jednego funduszu.

Środek lub działanie mogą w tym samym czasie korzystać z wkładu z funduszu strukturalnego jedynie w ramach jednego z celów, określonego w art. 1.

Żadne działanie nie może korzystać równocześnie ze współfinansowania z funduszu w ramach Celu 1, 2 lub 3 i jednocześnie w ramach inicjatywy wspólnotowej.

Żadne działanie nie może korzystać równocześnie ze współfinansowania z funduszu w ramach inicjatywy wspólnotowej i jednocześnie w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR.

2. Wkład funduszy w programy operacyjne, podejmowane celem wykonania Wspólnotowych Ram Wsparcia są spójne z planem finansowym ustanowionym w odpowiednich Wspólnotowych Ramach Wsparcia, określonych art. 17 ust. 2 lit. c).

3. Przy wykonywaniu środków, wkład funduszy zasadniczo przyjmuje formę bezzwrotnej pomocy bezpośredniej (zwanej dalej „pomoc bezpośrednia”), jak również innych form, takich jak pomoc zwrotna, dotacja na spłatę oprocentowania, gwarancje, udział w kapitale podwyższonego ryzyka lub inne formy finansowe.

Pomoc zwrócona organowi zarządzającemu lub innej instytucji publicznej udzielona na nowo na ten sam cel.

Artykuł 29

Zróżnicowanie stawek wkładu finansowego

1. Wkład funduszy jest zróżnicowany w świetle następujących czynników:
 - a) wagi szczególnych problemów, zwłaszcza o charakterze regionalnym lub społecznym, które mają być opanowane poprzez pomoc;
 - b) finansowej zdolności danego Państwa Członkowskiego, przy uwzględnieniu w szczególności jego względnej zamożności i potrzeby uniknięcia nadmiernego wzrostu wydatków budżetowych;
 - c) w ramach celów funduszy określonych w art. 1, wagi przywiązywanej do pomocy i priorytetów z punktu widzenia Komisji, w kontekście eliminowania nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn, ochrony i poprawy stanu środowiska, głównie poprzez stosowanie zasady ostrożności, zasady działań zapobiegawczych i zasady „zanieczyszczający płaci”;
 - d) wagi przywiązywanej do pomocy i priorytetów z regionalnego i krajowego punktu widzenia;
 - e) szczegółowej charakterystyki rodzaju pomocy i danego priorytetu, służącej uwzględnieniu potrzeb zidentyfikowanych przez ocenę *ex - ante*, w szczególności w odniesieniu do zasobów ludzkich i zatrudnienia;
 - f) optymalnego wykorzystania środków finansowych w planach finansowych, przy uwzględnieniu łączenia środków publicznych i prywatnych, stosowania właściwych instrumentów finansowych zgodnie z art. 10 ust. 2 oraz wybór form finansowania, określonych w art. 28 ust. 3.

W przypadku, gdy wkład finansowy z EFS jest zróżnicowany zgodnie z art. 16 ust. 1, dokonuje się go przy uwzględnieniu potrzeb określonych w drodze oceny *ex - ante*, zwłaszcza w dziedzinie zasobów ludzkich i zatrudnienia.

2. Wkład z funduszy zostaje obliczony w odniesieniu albo do całkowitego kosztu dopuszczalnego, albo całkowitego, publicznego lub pokrewnego kwalifikującego się wydatku (krajowego, regionalnego lub lokalnego i wspólnotowego) w ramach każdej pomocy.

3. Wkład funduszy jest ograniczony następującymi pułapami:

- a) maksymalnie 75% całkowitych kosztów dopuszczalnych oraz, co do zasady, co najmniej 50% kwalifikujących się wydatków publicznych w przypadku środków podejmowanych w regionach objętych Celem 1. W przypadku, gdy regiony znajdują się w Państwie Członkowskim objętym Funduszem Spójności, wkład Wspólnoty może wzrosnąć, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 80% całkowitych kosztów dopuszczalnych oraz maksymalnie do 85% całkowitych kosztów dopuszczalnych, w odniesieniu do odosobnionych wysp greckich, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji z powodu ich odległego położenia;
- b) maksymalnie 50% całkowitego kosztu dopuszczalnego i, co do zasady, co najmniej 25% kwalifikujących się wydatków publicznych w przypadku środków realizowanych w obszarach objętych Celem 2 lub 3.

W przypadku inwestycji w firmach, wkład Funduszy jest dostosowany do pułapów dotyczących wielkości pomocy i łączenia pomocy, określonych w obszarze pomocy państwa.

4. W przypadku, gdy w ramach danej pomocy finansowane są inwestycje generujące przychód, wkład funduszy dla tych inwestycji jest ustalony w świetle ich wewnętrznej charakterystyki, w tym wielkości samofinansowania, która jest oczekiwana dla danej klasy inwestycji w świetle warunków makroekonomicznych, w jakich mają być realizowane inwestycje, i bez zwiększania wydatków z budżetu krajowego jako rezultat wkładu funduszy.

W każdym przypadku, wkład funduszy jest ograniczony następującymi pułapami:

- a) w przypadku inwestycji infrastrukturalnych, generujących znaczący przychód netto, wkład nie może przekroczyć:
 - (i) 40% całkowitego kosztu dopuszczalnego w regionach objętych Celem 1, który może zostać zwiększony o nie więcej niż dodatkowe 10% w Państwach Członkowskich objętych Funduszem Spójności;
 - (ii) 25% całkowitego kosztu dopuszczalnego w obszarach objętych Celem 2;
 - (iii) powyższe stawki mogą zostać zwiększone przez kwoty dla form finansowania innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że wzrost ten nie przekracza 10% całkowitego, kosztu dopuszczalnego;
- b) w przypadku inwestycji w firmach, wkład nie może przekroczyć:
 - (i) 35% całkowitego kosztu dopuszczalnego w regionach objętych Celem 1;
 - (ii) 15% całkowitego kosztu dopuszczalnego w obszarach objętych Celem 2;
 - (iii) w przypadku inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach, wielkości te mogą zostać zwiększone przez kwoty dla form innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że wzrost ten nie przekracza 10% całkowitego kosztu dopuszczalnego.

5. Odniesienia w ust. 3 i 4 do regionów i obszarów objętych Celem 1 i 2, są także interpretowane jako odniesienia do regionów lub obszarów otrzymujących z jednej strony

pomoc przejściową na podstawie art. 6 ust. 1, i pomoc na podstawie art. 7 ust. 4, a z drugiej strony na podstawie art. 6 ust. 2.

6. Środki przeprowadzane z inicjatywy Komisji, określone w art. 22 i 23, mogą być finansowane w 100% kosztu całkowitego. Środki przeprowadzane w imieniu Komisji, określone w art. 23, są finansowane w 100% kosztu całkowitego.

7. Stawki podane w niniejszym artykule stosowane są do środków pomocy technicznej w ramach programowania oraz do inicjatyw wspólnotowych.

Artykuł 30

Kwalifikacje

1. Wydatki dotyczące działań kwalifikują się do współfinansowania z funduszy, jedynie wówczas, gdy te operacje tworzą część danej pomocy.

2. Wydatki nie mogą zostać uznane za kwalifikujące się do wkładu z funduszy, jeżeli zostały one opłacone przez bezpośredniego beneficjenta przed dniem, w którym wniosek o przyznanie pomocy został doręczony Komisji. Data ta stanowi punkt wyjścia do kwalifikowania wydatków.

Ostateczny termin kwalifikowania wydatków jest ustanawiany w decyzji przyznającej wkład z funduszy. Odnosić się do wypłat dokonanych przez bezpośrednich beneficjentów. Może on być przedłużony przez Komisję na należycie uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z art. 14 i 15.

3. Właściwe przepisy krajowe stosuje się do wydatków kwalifikujących się, chyba, że Komisja ustali wspólne reguły kwalifikowania się wydatków zgodnie z procedurą, określoną w art. 53 ust. 2.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że działanie zachowuje wkład z funduszy, jedynie wówczas, gdy to działanie, w okresie pięciu lat od daty decyzji właściwych organów krajowych lub instytucji zarządzającej w sprawie wkładu Funduszy, nie podlega znacznym modyfikacjom:

- a) wpływającym na jej charakter lub warunki jej wykonania lub przyznające firmie lub instytucji publicznej nienależne korzyści, oraz
- b) wynikającym albo ze zmiany charakteru własności danej pozycji infrastruktury albo zaprzestania lub zmiany lokalizacji działalności produkcyjnej.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich takich modyfikacjach. Jeżeli nastąpi taka modyfikacja, stosuje się art. 39.

ROZDZIAŁ II

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

Artykuł 31

Zobowiązania budżetowe

1. Zobowiązania budżetowe Wspólnoty dokonywane są na podstawie decyzji przyznającej wkład z funduszy.
2. Zobowiązania dotyczące pomocy, która ma być przeprowadzana w okresie dwóch lub więcej lat są zasadniczo dokonywane corocznie. Pierwsze zobowiązanie dokonuje się po wydaniu przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc. Kolejne zobowiązania co do zasady dokonywane są do dnia 30 kwietnia każdego roku.

Komisja automatycznie anuluje każdą część zobowiązania, która nie zostało uregulowana w drodze wpłaty na rachunek, lub dla której Komisja nie otrzymała wniosku o płatność, określonego w art. 32 ust. 3, do końca drugiego roku po roku dokonania zobowiązania lub, gdzie sytuacja tego wymaga i dla właściwych kwot, po terminie późniejszej decyzji Komisji wymaganej dla zatwierdzenia środka lub działania, albo po upływie nieprzekraczalnego terminu przekazania końcowego sprawozdania, określonego w art. 37 ust. 1; wkład z funduszy dla tej pomocy zostanie obniżony o tę kwotę.

Okres automatycznego anulowania, określony w akapicie drugim, zostaje wstrzymany w odniesieniu do części zobowiązań odpowiadających działaniom, które w wymienionym terminie anulowania są przedmiotem procedury sądowej lub odwołania administracyjnego ze skutkiem zawieszającym, pod warunkiem, że Komisja otrzyma wcześniej uzasadnioną informację z danego Państwa Członkowskiego, a informacja jest wydana przez Komisję.

W każdym przypadku, gdy istnieje ryzyko zastosowania automatycznego anulowania zobowiązań, określonego w akapicie drugim, Komisja w odpowiednim czasie poinformuje o tym Państwo Członkowskie i organ wypłacający.

Jeżeli niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie po dniu 1 stycznia 2000 r., okres automatycznego anulowania zobowiązań, określonych w akapicie drugim, zostanie przedłużony w przypadku pierwszego zobowiązania o liczbę miesięcy, jakie upłyną między dniem 1 stycznia 2000 r. a datą decyzji w sprawie wkładów z funduszy, określoną w art. 28.

3. W przypadku pomocy, która ma być przeprowadzona w okresie krótszym niż dwa lata, zobowiązanie co do całkowitej kwoty wkładu z funduszy dokonuje się w momencie przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie przyznania środków z funduszy.

Artykuł 32

Płatności

1. Płatność wkładów z funduszy dokonana przez Komisję organowi wypłacającemu, określonymu w art. 9 lit. o), zgodnie z odpowiednim zobowiązaniem budżetowym.

Płatności są księgowane w ramach najwcześniej otwartych zobowiązań, na podstawie art. 31.

Płatności mogą przybrać formę płatności na rachunek, płatności tymczasowej lub płatności salda końcowego. Płatności okresowe i płatności salda końcowego dotyczą wydatków faktycznie poniesionych, które muszą być powiązane z płatnościami dokonanyymi przez

bezpośrednich beneficjentów, potwierdzonych przez pokwitowane faktury lub dokumenty rachunkowe o takiej samej wartości dowodowej.

W zależności od dostępnych środków finansowych, Komisja dokonuje płatności tymczasowych nie później niż dwa miesiące po otrzymaniu akceptowalnego wniosku o płatność, opisanego w ust. 3.

Organ wypłacający zapewnia, że bezpośredni beneficjenci otrzymają płatność z Funduszy w możliwie jak najszybciej i w pełnej wysokości. Nie mają miejsca żadne potrącenia, wstrzymania lub późniejsze szczególne opłaty, które mogłyby obniżyć powyższe kwoty.

2. Po dokonaniu pierwszego zobowiązania, Komisja dokonuje wpłaty na rachunek rzecz organu wypłacającego. Powyższa wpłata na rachunek wynosi 7% wkładu z funduszy dla danej pomocy. Zasadniczo może ona zostać dzielona dalej na dwa lata budżetowe, w zależności od dostępności środków budżetowych.

Przez cały okres trwania pomocy, organ wypłacający wykorzystuje wpłatę na rachunek na pokrycie z wkładu Wspólnoty wydatków dotyczących tej pomocy.

Całość lub część wpłaty na rachunek, w zależności od postępu w zakresie wykonania pomocy, jest zwracana Komisji przez organ wypłacający w sytuacji, gdy w okresie 18 miesięcy od decyzji w sprawie przyznania środków z Funduszy do Komisji nie zostanie przesłany żaden wniosek o płatność. Jeżeli wpłata na rachunek przynosi jest oprocentowana, zostanie on alokowany przez organ wypłacający w określonej formie pomocy.

3. Płatności okresowe dokonywane są przez Komisję w celu zwrotu wydatków faktycznie opłacanych przez fundusze jako potwierdzonych przez organ wypłacający. Płatności takie dokonywane są na szczeblu każdej pomocy i obliczane szczeblu działań zawartych w planie finansowania uzupełnienia programu. Podlega on następującym warunkom:

- a) uzupełnienie programu, zawierające informacje wymienione w art. 18 ust. 3, zostało przedstawione Komisji;
- b) ostatnie sprawozdanie na temat wykonania, zawierające informacje wymienione w art. 37, zostało przekazane Komisji;
- c) ocena pomocy w połowie okresu programowania, określona w art. 42, po jej przygotowaniu została przekazana Komisji;
- d) decyzje podjęte przez instytucję zarządzającą i komitet monitorujący są zgodne z całkowitą wielkością wkładu z funduszy, przyznaną dla określonych priorytetów;
- e) wszelkie rekomendacje, określone w art. 34 ust. 2 zostały uwzględnione w określonym okresie lub powody, dla których nie podjęto żadnych działań zostały podane przez Państwo Członkowskie, w sytuacji, gdy rekomendacje te mają wyeliminować poważne wady w systemie monitorowania lub zarządzania, które utrudniają właściwe zarządzanie finansami pomocą; wszystkie wnioski o podjęcie środków naprawczych, określonych w art. 38 ust.4, zostały uwzględnione, jeżeli wniosek odnosi się do danego środka lub środków;

- f) nie podjęto decyzji o zawieszeniu płatności, na mocy art. 39 ust. 2 akapit pierwszy, a Komisja nie podjęła decyzji w sprawie rozpoczęcia procedury naruszenia w rozumieniu art. 226 Traktatu, dotyczącej działań, które są objęte danym wnioskiem.

Państwo Członkowskie oraz organ wypłacający zostaną niezwłocznie powiadomione przez Komisję, jeśli nie został spełniony jeden z powyższych warunków, co powoduje, że wniosek o płatność nie może zostać zaakceptowany. Państwo Członkowskie i organ wypłacający podejmą niezbędne kroki w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji.

Państwa Członkowskie zapewniają, o ile jest to możliwe, aby wnioski o płatności okresowe były składane Komisji w trzech transzach rocznie, przy czym ostatnia z nich była składana nie później niż dnia 31 października.

We wnioskach o płatności tymczasowe oddziela się, dla każdego priorytetu, wydatki poniesione w regionach oraz obszarach otrzymujących pomoc przejściową.

Łączna ilość płatności, określonych w ust. 2 i w niniejszym, które są dokonywane w odniesieniu do danej pomocy, nie przekracza 95% wkładu z funduszy dla tej pomocy.

4. Ostatnia rata pomocy zostanie wypłacona, jeśli:

- a) Instytucja płatnicza przedstawi Komisji w okresie sześciu miesięcy od nieprzekraczalnego terminu płatności, ustanowionego w decyzji przyznającej środki z funduszy, potwierdzoną deklarację rzeczywiście poniesionych wydatków;
- b) sprawozdanie końcowe z wykonania zostanie przedstawione Komisji i przez nią zatwierdzone;
- c) Państwo Członkowskie przekazuje Komisji deklaracje, określoną w art. 38 ust. 1 lit. f).

5. Końcowa płatność ostatniej nie może już zostać skorygowana na prośbę Państwa Członkowskiego, jeśli organ wypłacający nie przedstawił Komisji wniosku w okresie dziewięciu miesięcy od daty transferu ostatniej raty.

6. Państwa Członkowskie wyznaczają organy upoważnione do wydawania certyfikatów i deklaracji określonych w ust. 3 i 4.

7. Nie później niż do dnia 30 kwietnia każdego roku Państwa Członkowskie składają Komisji uaktualnione prognozy wniosków o płatności na bieżący rok i prognozę na rok następny.

8. Komisja przedstawia właściwe procedury płatności, spójne z celami niniejszych przepisów, dla środków innowacyjnych, określonych w art. 22 oraz środków określonych w art. 23, jak również powiadamia komitety określone w art. 48-51.

Artykuł 33

Zastosowanie euro

Decyzje Komisji, zobowiązania oraz płatności są określane i dokonywane w euro, zgodnie z ustaleniami, które zostaną przygotowane przez Komisję w ramach procedury określonej w art. 53 ust. 2.

TYTUŁ IV

SKUTECZNOŚĆ POMOCY Z FUNDUSZY

ROZDZIAŁ I

MONITOROWANIE

Artykuł 34

Zarządzanie przez Instytucja zarządzająca

1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 3, Instytucja zarządzająca, określony w art. 9 lit. n), jest odpowiedzialny za skuteczność i poprawność zarządzania i wykonywania, w szczególności za:
 - a) ustanowienie systemu zbierania wiarygodnych informacji finansowych i statystycznych dotyczących wykonania w celu sporządzenia wskaźników monitoringu, określonych w art. 36 oraz za ocenę zgodności z art. 42 i 43; a także za przekazanie tych danych zgodnie z rozwiązaniami uzgodnionymi między Państwem Członkowskim i Komisją, przy wykorzystaniu w miarę możliwości systemów komputerowych, umożliwiających wymianę z Komisją danych, określonych w art. 18 ust. 3 lit. e);
 - b) dostosowanie, zgodnie z ust. 3, i wykonaniem uzupełnienia programu w rozumieniu art. 18 ust. 3, z zastrzeżeniem postanowień art. 35;
 - c) sporządzenie i przekazanie Komisji, po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący, rocznego sprawozdania z wykonania;
 - d) organizowanie, we współpracy z Komisją i Państwem Członkowskim, oceny w połowie okresu programowania, określonego w art. 42;
 - e) zapewnienie, że instytucje biorące udział w zarządzaniu i wykonywaniu pomocy zachowują albo oddzielny system rachunkowości albo odpowiedni kod księgowy dla wszystkich transakcji dotyczących pomocy;
 - f) zapewnienie prawidłowości operacji finansowanych w ramach pomocy, w szczególności poprzez wykonanie wewnętrznych środków kontroli zgodnych z zasadami prawidłowej gospodarki finansowej i prowadzonych w odpowiedzi na poczynione uwagi lub wnioski o podjęcie środków naprawczych, przyjętych na podstawie art. 38 ust. 4, akapit pierwszy lub zaleceń dotyczących dostosowania, dokonanych w ramach ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z przepisami tych artykułów;
 - g) zapewnienie zgodności z politykami Wspólnoty, przewidzianej w art. 12; w kontekście stosowania wspólnotowych zasad udzielania zamówień publicznych, zawiadomienia przesyłane w celu publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*

wymieniają te projekty, o których wkład z funduszy się ubiegają lub którym przyznano taki wkład;

h) zgodność z wymogami dotyczącymi informacji i reklamy, określonymi w art. 46.

Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia, przy wypełnianiu swych zadań Instytucja zarządzająca działa zgodnie z systemami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi danego Państwa Członkowskiego.

2. Każdego roku, w momencie przedłożenia rocznego sprawozdania z wykonania, określonym w art. 37, Komisja i Instytucja zarządzająca dokonują przeglądu głównych wyników z poprzedniego roku, zgodnie z rozwiązaniami, które zostaną określone w drodze porozumienia między Państwem Członkowskim a danym instytucją zarządzającą.

Po dokonaniu tego przeglądu, Komisja może przedstawić uwagi Państwu Członkowskiemu i organowi zarządzającemu. Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o działaniach podjętych w sprawie tych uwag. Jeśli we właściwie umotywowanych przypadkach Komisja uzna podjęte działania za niewystarczające, może przedstawić Państwu Członkowskiemu oraz organowi zarządzającemu zalecenia w sprawie dostosowania zmierzającego do poprawy skuteczności monitorowania lub ustaleń dotyczących zarządzania pomocą, wraz z uzasadnieniem tych zaleceń. Po otrzymaniu takich zaleceń, Instytucja zarządzająca przedstawia następnie kroki podjęte w celu poprawy monitorowania lub rozwiązań dotyczących zarządzania albo uzasadnia fakt powstrzymania się od takich kroków.

3. Instytucja zarządzająca, na żądanie Komitetu monitorującego lub z własnej inicjatywy, dostosowuje uzupełnienie programu, bez zmiany całkowitej wielkości środków przyznanych danemu priorytetowi z funduszy ani ich celów. Po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący, w terminie miesiąca powiadamia on Komisję o dokonanych dostosowaniach.

Komisja podejmuje decyzję o wszelkich zmianach w elementach zawartych w decyzji w sprawie wkładu funduszy, w uzgodnieniu z danym Państwem Członkowskim, w terminie czterech miesięcy od dostarczenia zatwierdzenia komitetu monitorującego.

Artykuł 35

Komitety monitorujące

1. Każde Podstawy Wsparcia Wspólnoty lub jednolity dokument programowy i każdy program operacyjny jest nadzorowany przez komitet monitorujący.

Komitety monitorujące zostają ustanowione przez Państwo Członkowskie, w porozumieniu z instytucją zarządzającą, po konsultacjach z partnerami. Partnerzy wspierają równy udział kobiet i mężczyzn.

Komitety monitorujące ustanawia się w okresie nie dłuższym niż trzy miesiące od decyzji w sprawie wkładu funduszy. Komitety monitorujące działają w ramach kompetencji i jurysdykcji Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji i w miarę potrzeb EBI, uczestniczy w pracach komitetu monitorującego w charakterze doradczym.

Komitet monitorujący opracowuje własny regulamin w ramach instytucjonalnego, prawnego i finansowego systemu danego Państwa Członkowskiego i uzgadnia go z instytucją zarządzającą.

Zasadniczo na czele komitetu monitorującego stoi przedstawiciel Państwa Członkowskiego lub instytucji zarządzającej.

3. Komitet monitorujący gwarantuje skuteczność i jakość wykonania pomocy. W tym celu:
 - a) na podstawie art. 15, potwierdza lub dostosowuje uzupełnienie programu wraz ze wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, które mają zostać wykorzystane do monitorowania pomocy. Uzupełnienie musi zostać zatwierdzone przez komitet, zanim mogłyby zostać dokonywane dalsze dostosowania;
 - b) rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru operacji finansowanych w ramach każdego działania w ciągu sześciu miesięcy od zatwierdzenia pomocy;
 - c) okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów pomocy;
 - d) bada rezultaty wykonania, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla różnych działań oraz ocenę prowadzonej w połowie okresu programowania, określonych w art. 42;
 - e) rozpatruje i zatwierdza roczne i końcowe sprawozdania z wykonania, przed ich wysłaniem do Komisji;
 - f) rozpatruje i zatwierdza wszelkie propozycje zmiany treści decyzji Komisji w sprawie wkładu funduszy;
 - g) może zgłaszać organowi zarządzającemu propozycje każdego dostosowania lub przeglądu pomocy, które umożliwią osiągnięcie celów, określonych w art. 1 lub poprawią zarządzanie finansami. Każde dostosowanie do pomocy dokonywane jest zgodnie z art. 34 ust. 3.

Artykuł 36

Wskaźniki monitoringu

1. Instytucja zarządzająca i komitet monitorujący prowadzi monitorowanie poprzez odniesienie do wskaźników rzeczowych i finansowych, wymienionych w programie operacyjnym, jednolitym dokumencie programowym lub uzupełnieniu programu. Przy przygotowaniu wskaźników, biorą one pod uwagę indykatywną metodologię oraz listę przykładowych wskaźników opublikowanych przez Komisję, jak również kategoryzację obszarów interwencji, która zostanie zaproponowana przez Komisję po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Wskaźniki te odnoszą się do szczególnego charakteru danej pomocy, jej celów oraz społeczno-gospodarczej, strukturalnej i środowiskowej sytuacji danego Państwa Członkowskiego i jego regionów, a w miarę potrzeby uwzględniają istnienie regionów lub obszarów otrzymujących pomoc przejściową. Wskaźniki te obejmują w szczególności te wykorzystywane do alokacji rezerw, określonych w art. 44.

2. Dla danej pomocy wskaźniki te pokazują:
 - a) szczegółowe cele, policzalne tam, gdzie możliwa jest kwantyfikacja, dla środków i priorytetów oraz ich wzajemną spójność;
 - b) osiągnięty etap pomocy w kategoriach fizycznego wykonania, rezultatów i, jak szybko to będzie możliwe, oddziaływania na właściwym poziomie (priorytetu lub środka);
 - c) postęp planu finansowania.

W przypadku, gdy pozwala na to charakter pomocy, statystyka zostaje przedstawiona w podziale według płci oraz wielkości przedsiębiorstw otrzymujących pomoc.

3. Wskaźniki finansowe i wskaźniki postępu są tak skonstruowane, aby informacje wymienione w ust. 2 lit. a), b) i c) mogła być zidentyfikowana oddzielnie dla dużych projektów.

Artykuł 37

Roczne i końcowe sprawozdania z wykonania

1. Dla pomocy wieloletniej, Instytucja zarządzająca w terminie sześciu miesięcy od zakończenia każdego pełnego roku kalendarzowego przedkłada Komisji roczne sprawozdanie z wykonania, przewidziane w art. 34 ust. 1 lit. c). Sprawozdanie końcowe jest przedstawiane Komisji najpóźniej sześć miesięcy po ostatecznym terminie kwalifikowania wydatków.

Dla każdej pomocy wykonanie w okresie krótszym niż dwa lata, Instytucja zarządzająca przedstawia jedynie sprawozdanie końcowe. Zostaje ono przedstawione w terminie sześciu od ostatniej płatności dokonanej przez organ wypłacający.

Sprawozdanie zostanie sprawdzone i zatwierdzone przez komitet monitorujący przed jego wysłaniem do Komisji.

Po otrzymaniu przez Komisję rocznego sprawozdania z wykonania, w ciągu dwóch miesięcy wskazuje ona, czy uznaje sprawozdanie za a) niedostateczne, podając uzasadnienie; w przeciwnym razie sprawozdanie uważa się za przyjęte. W przypadku sprawozdania końcowego odpowiada w ciągu pięciu miesięcy od otrzymania sprawozdania.

2. Wszystkie sprawozdania roczne i końcowe zawierają następujące informacje:
 - a) wszelkie zmiany warunków ogólnych przydatnych przy wykonaniu pomocy, w szczególności zmiany głównych trendów społeczno-gospodarczych, polityk krajowych, regionalnych lub sektorowych lub ram odniesienia, określonych w art. 9 lit. c), a w określonych sytuacjach ich implikacji dla wzajemnej spójności pomocy z różnych funduszy i spójności między pomocą z funduszu a pomocą z innych instrumentów finansowych;
 - b) postęp w wykonywaniu priorytetów i środków dla każdego funduszu w nawiązaniu do ich szczegółowych celów wraz z kwantyfikacją, w każdym przypadku, w którym podlegają

one kwantyfikacji, fizycznych wskaźników rezultatów i oddziaływania, określonych w art. 36 na właściwym poziomie (priorytetu lub środka);

- c) finansowe wykonanie pomocy, sumujące dla każdego środka całkowite wydatki rzeczywiście wypłacone przez organ wypłacający i wykaz całkowitych płatności otrzymanych z Komisji, jak również kwantyfikujące wskaźniki finansowe, określone w art. 36 ust. 2 lit. c); finansowe wykonanie w obszarach otrzymujących pomoc przejściową zostaje przedstawione oddzielnie w odniesieniu do każdego priorytetu; finansowe wykonanie Sekcji Gwarancji EFOGR dla środków określonych w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 zostanie przedstawione na szczeblu całkowitej wielkości finansowego wykonania;
- d) kroki podjęte przez Instytucja zarządzająca i komitet monitorujący dla zagwarantowania jakości i skuteczności wykonania, w szczególności:
 - (i) monitorowanie, kontrolę finansową i ocenę środków, w tym uzgodnienia dotyczące zbierania danych;
 - (ii) streszczenie znaczących problemów napotkanych w trakcie zarządzania pomocą i wszelkich podjętych środków, w tym działań odnoszących się do zaleceń w sprawie dostosowania dokonanych na podstawie art. 34 ust. 2 lub wniosków o podjęcie środków naprawczych na podstawie art. 38 ust. 4;
 - (iii) wykorzystanie pomocy technicznej;
 - (iv) środki podjęte w celu zapewnienia reklamy pomocy zgodnie z art. 46;
- e) kroki podjęte dla zagwarantowania zgodności z politykami Wspólnoty, przewidzianej w art. 12 oraz zapewnienia koordynacji całej pomocy strukturalnej Wspólnoty, określonej w art. 17 ust. 1 i art. 19 ust. 2 akapit drugi;
- f) w danym przypadku, oddzielna sekcja poświęcona postępowi i finansowaniu dużych projektów i dotacji globalnych.

ROZDZIAŁ II

KONTROLA FINANSOWA

Artykuł 38

Przepisy ogólne

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, Państwa Członkowskie biorą w pierwszej instancji odpowiedzialność za finansową kontrolę pomocy. W tym celu podjęte środki obejmują:
 - a) sprawdzenie zarządzania i uzgodnień dotyczących kontroli zostały ustanowione i są wykonywane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystanie funduszy Wspólnoty;

- b) dostarczenie Komisji opisu tych rozwiązań;
- c) zapewnienie, że pomoc jest zarządzana zgodnie ze wszystkimi stosowanymi regułami wspólnotowymi, a środki postawione do ich dyspozycji są wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;
- d) poświadczenie, że deklaracje wydatków przedstawione Komisji są właściwe, oraz zapewnienie, że wynikają one z systemów rachunkowości opartych na sprawdzalnych dokumentach uzupełniających;
- e) zapobieganie, wykrywanie i poprawianie nieprawidłowości, informowanie o nich Komisji zgodnie z przepisami oraz informowanie Komisji o postępie postępowań administracyjnych i procedur sądowych;
- f) przedstawienie Komisji, po zakończeniu danej pomocy, deklaracji przygotowanej przez osobę lub departament, posiadający funkcje niezależne od wyznaczonego instytucji zarządzającej. Deklaracja ta zawiera streszczenie wniosków z kontroli prowadzonych w poprzednich latach, jak również ocenę ważności wniosku o płatność salda końcowego oraz legalności i prawidłowości transakcji objętych końcowym poświadczeniem wydatków. Jeżeli Państwa Członkowskie uznają to za konieczne, mogą dołączyć własną opinię do wyżej wymienionego poświadczenia;
- g) współpraca z Komisją w celu zapewnienia, że Fundusze Wspólnoty są wykorzystywane zgodnie z należytego zarządzania finansami;
- h) windykacja kwot utraconych w wyniku stwierdzonych nieprawidłowości wraz z naliczeniem, gdzie sytuacja tego wymaga, odsetek za zwłokę.

2. Komisja w ramach odpowiedzialności za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich zapewnia, że Państwa Członkowskie mają sprawnie funkcjonujące systemy zarządzania i kontroli, tak, że wspólnotowe Fundusze wykorzystywane są skutecznie i prawidłowo.

W tym celu, bez uszczerbku dla kontroli prowadzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy Komisji lub pracownicy mogą, zgodnie z ustaleniami uzgodnionymi z Państwem Członkowskim w ramach współpracy opisanej w ust. 3, prowadzić kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe, w zakresie operacji finansowanych przez Fundusze oraz systemów zarządzania i kontroli, przy czym konieczne jest zawiadomienie o kontroli przynajmniej na jeden dzień roboczy przed jej rozpoczęciem. Komisja powiadamia dane Państwo Członkowskie mając na uwadze otrzymanie wszelkiej niezbędnej pomocy. Urzędnicy lub pracownicy danego Państwa Członkowskiego mogą brać udział w takich kontrolach.

Komisja może zażądać od danego Państwa Członkowskiego przeprowadzenia kontroli na miejscu w celu sprawdzenia prawidłowości jednej lub więcej transakcji. Urzędnicy lub pracownicy Komisji mogą brać udział w takich kontrolach.

3. Komisja i Państwa Członkowskie na podstawie dwustronnych ustaleń administracyjnych współpracują w zakresie koordynowania planów, metod i wykonania kontroli, tak, aby

maksymalizować użyteczność prowadzonych kontroli. Niezwłocznie wymieniają wyniki przeprowadzonych kontroli.

Przynajmniej raz w roku, a w każdym razie przed rocznym przeglądem, przewidzianym w art. 34 ust. 2, następujące elementy zostaną zbadane i ocenione:

- a) wyniki kontroli przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie i Komisję;
- b) wszelkie uwagi zgłoszone przez inne krajowe lub wspólnotowe organy lub instytucje kontrolne;
- c) finansowe oddziaływanie stwierdzonych nieprawidłowości, kroków już podjętych lub wymaganych w zakresie ich poprawienia i, w miarę potrzeby, dostosowania systemów zarządzania i kontroli.

4. Po przeprowadzeniu badania i oceny i z zastrzeżeniem dla środków, które mają być podjęte niezwłocznie przez Państwo Członkowskie w ramach niniejszego artykułu i art. 39, Komisja może sformułować uwagi, szczególnie w zakresie finansowego oddziaływania stwierdzonych nieprawidłowości. Uwagi te są adresowane do Państwa Członkowskiego i instytucji zarządzającej daną pomocą. Do uwag mogą być dołączone, w danym przypadku, wnioski o podjęcie działań naprawczych w celu usunięcia błędów powstałych w wyniku ograniczeń w zakresie zarządzania oraz skorygowania tych nieprawidłowości, które nie zostały jeszcze skorygowane. Państwo Członkowskie ma możliwość ustosunkowania się do tych uwag.

W przypadku, gdy w wyniku lub przy braku opinii Państwa Członkowskiego odnoszących się do wyżej wymienionych uwag Komisja przyjmuje wnioski, Państwo Członkowskie w nieprzekraczalnym terminie podejmuje konieczne kroki, zgodne z wymogami Komisji, i powiadamia Komisję o swoich działaniach.

5. Bez uszczerbku dla niniejszego artykułu, Komisja po odpowiednim sprawdzeniu, może zawiesić całość lub część płatności okresowej, jeżeli stwierdzi, że dany wydatek wiąże się z poważną nieprawidłowością, która nie została skorygowana i konieczne jest natychmiastowe działanie. Komisja powiadamia dane Państwo Członkowskie o podjętym działaniu i jego przyczynach. Jeśli po upływie pięciu miesięcy powód zawieszenia płatności nie został usunięty lub Państwo Członkowskie nie powiadomiło Komisji o środkach podjętych w celu skorygowania poważnej nieprawidłowości, mają zastosowanie przepisy ustanowione na mocy art. 39.

6. W okresie trzech lat, o ile nie zostanie to inaczej postanowione w dwustronnych uregulowaniach administracyjnych, od wypłaty przez Komisję ostatniej raty dla danej pomocy, odpowiedzialne organy zachowają w imieniu Komisji wszystkie dokumenty towarzyszące (albo oryginały albo wersje poświadczające będą w zgodności z oryginałami na powszechnie akceptowanych nośnikach danych), dotyczące wydatków i kontroli związanych z daną pomocą. Termin ten zostanie zawieszony w przypadku postępowania prawnego lub na należycie uzasadniony wniosek Komisji.

Artykuł 39

Korekty finansowe

1. Państwa Członkowskie w pierwszej instancji biorą odpowiedzialność za śledzenie nieprawidłowości, działając na podstawie dowodów wszelkich zasadniczych zmian wpływających na charakter lub warunki wykonania lub nadzorowania pomocy i dokonując wymaganych korekt finansowych.

Państwo Członkowskie dokonuje wymaganych korekt finansowych w związku z indywidualnymi lub systemowymi nieprawidłowościami. Korekty dokonywane przez Państwo Członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu Wspólnoty. Uwolnione w ten sposób fundusze wspólnotowe mogą zostać ponownie wykorzystane przez Państwo Członkowskie na daną pomoc zgodnie z rozwiązaniami, które zostaną określone na podstawie art. 53 ust. 2.

2. Jeśli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że:

- a) Państwo Członkowskie nie spełniło swych zobowiązań w ramach art. 1; lub
- b) całość lub część działań nie usprawiedliwia ani części ani całości wkładu z funduszy; lub
- c) istnieją poważne wady systemów zarządzania lub kontroli, które mogłyby prowadzić do nieprawidłowości systemowych;

Komisja zawiesza dane płatności okresowe i po przedstawieniu powodów tej decyzji, domaga się od Państwa Członkowskiego przedstawienia uwag i, w miarę potrzeb, dokonania korekt w określonym czasie.

Jeżeli Państwo Członkowskie zgłasza zastrzeżenia do uwag poczynionych przez Komisję, zostaje zaproszone przez Komisję na spotkanie, w trakcie którego obie strony w ramach współpracy opartej na partnerstwie dokładają starań dla osiągnięcia porozumienia w sprawie tych uwag i wniosków z nich wyciągniętych.

3. Na zakończenie okresu wyznaczonego przez Komisję, jeżeli nie zostało osiągnięte porozumienie, a Państwo Członkowskie nie dokonało korekt, biorąc pod uwagę uwagi dokonane przez Państwo Członkowskie, Komisja może w ciągu trzech miesięcy podjąć decyzję o:

- a) obniżeniu wpłaty na rachunek określony w art. 32 ust. 2; lub
- b) dokonaniu wymaganych korekt finansowych poprzez anulowanie całości lub części wkładu funduszy dla danej pomocy.

Przy podejmowaniu decyzji o wielkości korekty, Komisja bierze pod uwagę, zgodnie z zasadą proporcjonalności, rodzaj nieprawidłowości lub zmiany, jak również zakres i następstwa finansowe wad stwierdzonych w systemach zarządzania lub kontroli Państw Członkowskich.

Przy braku decyzji zgodnie z lit. a) lub b), płatności okresowe zostają niezwłocznie odwieszane.

4. Każda suma otrzymana niesłusznie, którą należy odzyskać, jest zwracana Komisji wraz z odsetkami za zwłokę.

5. Niniejszy artykuł jest stosowany bez uszczerbku dla art. 32.

ROZDZIAŁ III

OCENA

Artykuł 40

Przepisy ogólne

1. W celu ustalenia jej skuteczności, strukturalna pomoc Wspólnoty jest przedmiotem oceny *ex - ante*, oceny w połowie okresu programowania oraz oceny *ex - post*, które mają na celu oszacowanie jej oddziaływania w odniesieniu do celów określonych w art. 1 oraz analizę jej wpływu na szczególne problemy strukturalne.

2. Skuteczność operacji Funduszy jest mierzona według następujących kryteriów:

- a) ich ogólne oddziaływanie na cele określone w art. 158 Traktatu, a w szczególności na wzmocnienie spójności gospodarczej i społecznej Wspólnoty;
- b) oddziaływanie priorytetów zaproponowanych w planach rozwoju i priorytetów włączonych do każdego z Wspólnotowych Ram Wsparcia Wspólnoty i każdego przypadku pomocy.

3. Właściwe organy Państw Członkowskich oraz Komisja zgromadzą zasoby i zbiorą dane wymagane w celu zapewnienia, że ocena może zostać przeprowadzona w najbardziej efektywny sposób. W związku z tym, ocena wykorzystuje różne informacje, które przynoszą rozwiązania w zakresie monitorowania, uzupełniane w miarę potrzeby przez zebranie informacji służących poprawie jej przydatności.

Z inicjatywy Państw Członkowskich lub Komisji, po poinformowaniu danego Państwa Członkowskiego, mogą zostać uruchomione uzupełniające oceny, w tym dotyczące kwestii szczegółowych, służące identyfikacji przenaszalnych doświadczeń.

4. Wyniki oceny zostają udostępnione opinii publicznej. Jeśli chodzi o wyniki oceny przewidziane w art. 42, wymagana jest zgoda komitetu monitorującego, zgodnie z uregulowaniami instytucjonalnymi każdego Państwa Członkowskiego.

5. Procedury oceny są ustanawiane w Wspólnotowych Ramach Wsparcia i formach pomocy.

Artykuł 41

Ocena *ex - ante*

1. Celem oceny *ex - ante* jest dostarczenie podstaw dla przygotowania planów rozwoju, pomocy oraz uzupełnienia programu, których częścią jest ocena.

Ocena *ex - ante* jest obowiązkiem organów odpowiedzialnych za przygotowanie planów, pomocy i uzupełnienia programu.

2. W celu przygotowania planów i pomocy, ocena *ex - ante* obejmuje analizę silnych i słabych stron danego Państwa Członkowskiego, regionu lub sektora, jak również ich potencjału. W świetle kryteriów określonych w art. 40 ust. 2 lit. a), ocena szacuje spójność strategii i wybranych celów ze szczególnymi cechami danych regionów lub obszarów, w tym z trendami demograficznymi oraz oczekiwany wpływ planowanych priorytetów działań, określając ilościowo, o ile jest to możliwe, ich szczegółowe cele w relacji do sytuacji wyjściowej.

Ocena *ex - ante* uwzględnia między innymi sytuację w kategoriach konkurencyjności i innowacyjności, małych i średnich przedsiębiorstw, zatrudnienia i rynku pracy z uwzględnieniem Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia, środowiska oraz równości kobiet i mężczyzn, i obejmuje w szczególności:

- a) ocenę *ex - ante* sytuacji społecznej i gospodarczej, głównie trendy na krajowym rynku pracy, w tym regiony napotykające szczególne problemy w zakresie zatrudnienia oraz ocenę kompleksowej strategii w obszarze rozwoju zasobów ludzkich i sposobu, w jaki ta strategia jest połączona z narodową strategią zatrudnienia, określoną w krajowych planach działań;
- b) ocenę *ex - ante* sytuacji środowiskowej danego regionu, w szczególności tych sektorów środowiskowych, które prawdopodobnie w znaczący sposób zostaną objęte pomocą; ustalenia dotyczące włączenia wymiaru środowiskowego do pomocy oraz ich zgodność z istniejącymi krótko - i długoterminowymi celami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi (np. planami zarządzania środowiskiem); ustalenia dotyczące zapewnienia zgodności z regulami wspólnotowymi w zakresie środowiska. Ocena *ex - ante* daje opis, w miarę możliwości policzalny, aktualnej sytuacji środowiskowej i ocenę przewidywanego oddziaływania strategii oraz pomocy na sytuację środowiskową;
- c) ocenę *ex - ante* sytuacji w zakresie równości kobiet i mężczyzn w zakresie ich szans na rynku pracy i równego traktowania w pracy, włączając szczególne ograniczenia każdej grupy; prognozę przewidywanego oddziaływania strategii i pomocy, zwłaszcza oddziaływania na integrację kobiet i mężczyzn na rynku pracy, edukację i kształcenie zawodowe, zakładanie przedsiębiorstw przez kobiety oraz pogodzenie życia rodzinnego z aktywnością zawodową.

Ocena *ex - ante* weryfikuje przydatność proponowanych rozwiązań w zakresie wykonania i monitorowania przepisów, spójność z politykami Wspólnoty oraz sposób uwzględnienia indykatywnych wytycznych, określonych w art. 10 ust. 3.

Bierze się pod uwagę wyniki ocen z poprzednich okresów programowania.

3. Ocena środków zawartych w uzupełnieniu programu wykazać ich spójność z celami odpowiednich priorytetów, skwantyfikować, w miarę możliwości, szczegółowe cele priorytetów oraz zweryfikować przydatność kryteriów selekcji, na podstawie art. 35 ust. 3 lit. b).

Artykuł 42

Ocena w połowie okresu programowania

1. Ocena prowadzona w połowie okresu programowania bada, w świetle oceny *ex - ante*, wstępne wyniki pomocy, ich przydatność oraz stopień osiągnięcia celów. Ocenia także wykorzystanie środków finansowych oraz działania monitorowania i wykonania.
2. Instytucja zarządzająca, we współpracy z Komisją i Państwem Członkowskim, jest odpowiedzialny za przeprowadzenie oceny w połowie okresu programowania. Obejmuje ona każde Podstawy Wsparcia Wspólnoty i każdą pomoc. Przeprowadzana jest przez niezależną osobę oceniającą, przedłożona komitetowi monitorującemu Wspólnotowych Ram Wsparcia lub danej pomocy zgodnie z art. 35 ust. 3, a następnie przesłana Komisji, zazwyczaj trzy lata po przyjęciu Wspólnotowych Ram Wsparcia lub pomocy i nie później niż dnia 31 grudnia 2003 r., mając na względzie weryfikację, określoną w art. 14 ust. 2.
3. Komisja bada przydatność i jakość oceny na podstawie kryteriów wcześniej określonych wspólnie przez Komisję i Państwo Członkowskie, mając na uwadze dokonanie przeglądu pomocy oraz alokowanie rezerw, określonych w art. 44.
4. W ramach kontynuacji oceny w połowie okresu programowania, jest ona uaktualniana i zakończona nie później niż dnia 31 grudnia 2005 r. w celu przygotowania kolejnych operacji pomocy.

Artykuł 43

Ocena *ex - post*

1. Na podstawie już dostępnych wyników oceny, ocena *ex - post* obejmuje wykorzystanie środków, skuteczność i wydajność pomocy oraz jej oddziaływanie, formułuje wnioski dotyczące polityki w zakresie spójności gospodarczej i społecznej. Ocena obejmuje czynniki przyczyniające się do sukcesu lub niepowodzenia wykonania, jak również osiągnięcia i rezultaty, włączając ich trwałość.
2. Komisja, we współpracy z Państwem Członkowskim i instytucją zarządzającą, są odpowiedzialne za ocenę *ex - post*. Obejmuje ona pomoc i zostaje przeprowadzona przez niezależnych ekspertów. Ocena zostaje zakończona nie później niż trzy lata po zakończeniu okresu programowania.

ROZDZIAŁ IV

REZERWA WYKONAWCZA

Artykuł 44

Przyznanie rezerwy wykonawczej

1. Każde Państwo Członkowskie w ścisłych uzgodnieniach z Komisją ocenia w ramach każdego celu i nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r. wykonanie każdego programu operacyjnego lub jednolitego dokumentu programowego na podstawie ograniczonej liczby wskaźników monitorowania, odzwierciedlających skuteczność, zarządzanie i finansowe wykonanie i mierzących rezultaty osiągnięte w połowie okresu w nawiązaniu do ich szczegółowych celów początkowych.

Wskaźniki określone są przez Państwo Członkowskie w ścisłych uzgodnieniach z Komisją, przy uwzględnieniu wszystkich lub części indykatywnego wykazu wskaźników zaproponowanego przez Komisję. Będą one skwantyfikowane w istniejących, różnych rocznych sprawozdaniach z wykonania, jak również w sprawozdaniu z oceny w połowie okresu. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za ich stosowanie.

2. W połowie okresu i nie później niż do dnia 31 marca 2004 r., Komisja, w ścisłych uzgodnieniach z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, w ramach każdego celu, na podstawie propozycji Państw Członkowskich, uwzględniając ich specyficzne cechy instytucjonalne oraz programowanie, przydziela środki na zobowiązania, określone w art. 7 ust. 5 na programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe lub ich priorytety, które zostały uznane za udane. Programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe przyjmuje się zgodnie z art. 14 i 15.

TYTUŁ V

SPRAWOZDANIA I REKLAMA

Artykuł 45

Sprawozdania

1. Na podstawie art. 159 Traktatu, Komisja w trzyletnich odstępach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno - Społecznemu oraz Komitetowi Regionów sprawozdanie w sprawie postępów urzeczywistnianiu spójności gospodarczej i społecznej oraz wkładu funduszy, Funduszu Spójności, EBI i innych instrumentów finansowych w tym zakresie. Sprawozdanie to w szczególności zawiera przegląd:

- a) postępu w osiągnięciu spójności gospodarczej i społecznej, w tym sytuacji społeczno-gospodarczej regionów i wszelkich zaobserwowanych zmian, jak również analizę bezpośrednich przepływów inwestycyjnych i ich oddziaływania na wspólnotową sytuację w zakresie zatrudnienia;
- b) roli funduszy, Funduszu Spójności, EBI oraz innych instrumentów finansowych, jak również oddziaływania innych wspólnotowych i krajowych polityk w realizacji tego procesu;
- c) wszelkich propozycji dotyczących środków wspólnotowych i polityk, które muszą zostać przyjęte w celu wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej.

2. Przed dniem 1 listopada każdego roku, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno - Społecznemu oraz Komitetowi Regionów sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszego rozporządzenia w trakcie poprzedniego roku. Sprawozdanie to w szczególności zawiera przegląd:

- a) działań każdego funduszu, wykorzystania ich zasobów finansowych oraz koncentracji pomocy, wykorzystania innych instrumentów finansowych, za które Komisja odpowiada oraz koncentracji ich zasobów; przegląd ten zawiera:

- rozdział roczny według Państw Członkowskich środków przyznanych i wypłaconych w odniesieniu do każdego funduszu, włączając w to inicjatywy wspólnotowe;
 - roczną ocenę działań innowacyjnych i pomocy technicznej;
- b) wzajemnej koordynacji pomocy z Funduszy oraz koordynacji z pomocą przyznaną przez EBI i inne istniejące instrumenty finansowe;
 - c) po uzyskaniu dostępności, wyników ocen, określonych w art. 42 – wskazując wszelkie dostosowania do pomocy – oraz art. 43, jak również ocenę spójności działań podjętych przez Fundusze z politykami Wspólnoty, określonych w art. 12;
 - d) wykaz głównych projektów z wkładem funduszy;
 - e) wyników kontroli przeprowadzanych przez Komisję zgodnie z art. 38 ust. 2 oraz wniosków z nich płynących, w tym wskazania stwierdzonych nieprawidłowości wraz z kwotami wchodzącymi w grę i korekt finansowych dokonanych zgodnie z art. 39 ust. 2;
 - f) informacji o opiniach komitetów, dostarczonych zgodnie z art.48-51.

Artykuł 46

Informacja i reklama

1. Do celów konsultacji, określonych w art. 15 ust. 1, Państwa Członkowskie zapewniają reklamę planów rozwoju.
2. Bez uszczerbku dla art. 23 ust. 1, Instytucja zarządzająca jest odpowiedzialny za zapewnienie reklamy pakietu, a w szczególności szczególnie za informowanie:
 - a) potencjalnych bezpośrednich beneficjentów, organy handlowe i zawodowe, partnerów ekonomicznych i społecznych, instytucje wspierające równość między kobietami a mężczyznami oraz właściwe organizacje pozarządowe o możliwościach stwarzanych przez pomoc;
 - b) ogółu społeczeństwa o roli Wspólnoty w danej pomocy i jej rezultatach.
3. Państwa Członkowskie zasięgają opinii Komisji i zgodnie z art. 37 ust. 2 informują ją każdego roku o inicjatywach podejmowanych w celach określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

TYTUŁ VI

KOMITETY

Artykuł 47

Przepisy ogólne

1. Przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, Komisja jest wspomagana przez cztery komitety:

- a) Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów;
- b) Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu;
- c) Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi;
- d) Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury.

2. W przypadku, gdy komitety wymienione w ust. 1 lit. a), c) i d), pełnią funkcje komitetów konsultacyjnych na podstawie art. 48, 50 i 51, stosuje się następującą procedurę:

- przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które mają być podjęte,
- Komitet wydaje swoją opinię na temat tego projektu w terminie, jaki przewodniczący może określić w związku z pilnością rozważanej kwestii, w razie potrzeby odwołując się do głosowania,
- opinie komitetu zostają wprowadzone do protokołu; każde Państwo Członkowskie ponadto ma prawo do poproszenia o włączenie swego stanowiska do protokołu;
- Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu w jak najszerszym zakresie, oraz powiadamia Komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

3. W przypadku, gdy komitety wymienione w ust. 1 litery a), c) i d), pełnią funkcje komitetów zarządzających na podstawie art. 48, 50 i 51, stosuje się następującą procedurę:

- przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte,
- komitet przedstawia swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności rozpatrywanej sprawy. Opinia zostaje przedstawiona przez większość przewidzianą w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Jeżeli sprawa podlega głosowaniu w ramach komitetu, głosy reprezentantów Państw Członkowskich są wazone zgodnie z wyżej wymienionym artykułem. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu,
- Komisja przyjmuje środki, które stosuje się ze natychmiast. Jednakże, jeśli nie są one zgodne z opinią dostarczoną przez komitet, jest ona przekazana niezwłocznie przez komisje Radzie. W takim przypadku:
 - Komisja może odłożyć na później stosowanie środków przez nią podjętych o okres nieprzekraczający jednego miesiąca, licząc od daty przekazania informacji,
 - Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim sub - tiret.

4. Komisja przedstawia komitetom sprawozdania, określone w art. 45. Komisja może oczekiwać opinii Komitetu w sprawach dotyczących pomocy w ramach funduszy, innej niż pomoc określona w niniejszym tytule. Obejmuje to sprawy, którymi zasadniczo zajmują się inne komitety.
5. Każda opinia komitetu zostaje przekazana innym komitetom, określonych w niniejszym tytule.
6. Każdy komitet opracowuje swój regulamin wewnętrzny.
7. Parlament Europejski jest regularnie powiadamiany o pracy komitetów.

Artykuł 48

Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów

1. Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji jest niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.
2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, gdy zajmuje się:
 - a) przepisami wykonawczymi, określonymi w art. 53 ust. 2.

Inne Komitety są konsultowane w ramach ich kompetencji konsultacyjnych w sprawie wyżej wymienionych przepisów wykonawczych, o tyle o ile sprawa ta ich dotyczy;
 - b) przepisy wykonawcze, określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1261/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR)¹³;
 - c) wytycznymi dotyczącymi inicjatyw wspólnotowych, określonych w art. 20 ust. 1 lit. a) (Interreg) i art. 20 ust. 1 lit. b) („Urban”);
 - d) wytycznymi dla różnych rodzajów środków innowacyjnych, przewidzianych w stosowaniu art. 22 w przypadku pomocy z EFRR.
3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:
 - a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;
 - b) Podstawy Wsparcia Wspólnoty i informacje zawarte w jednolitych dokumentach programowych w ramach Celów 1 i 2;
 - c) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z EFRR;

¹³ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 43.

d) wszelkie inne pytania dotyczące art. 20-22.

Artykuł 49

Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu

1. Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu składa się z dwóch przedstawicieli rządu, dwóch przedstawicieli organizacji pracowniczych i dwóch przedstawicieli organizacji pracodawców z każdego Państwa Członkowskiego. Członek Komisji odpowiedzialny za przewodniczenie komitetowi może przekazać to zadanie wysokiemu urzędnikowi Komisji.

W stosunku do każdego Państwa Członkowskiego zostaje wyznaczony zastępca dla każdej kategorii przedstawiciela wymienionego w pierwszym ustępie. W przypadku nieobecności jednego lub obu członków, zastępca jest automatycznie uprawniony do uczestnictwa w obradach.

Członkowie i zastępcy są mianowani przez Radę, działającą na wniosek Komisji, na okres trzech lat. Mogą oni zostać ponownie mianowani. W zakresie składu komitetu, Rada dąży do zapewnienia właściwej reprezentacji różnych zainteresowanych grup. W przypadku punktów obrad mających na niego wpływ, EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.

2. Komitet:

- a) wydaje opinie na temat projektów decyzji Komisji dotyczących jednolitych dokumentów programujących i Wspólnotowych Ram Wsparcia w ramach Celu 3, jak również Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych w ramach Celów 1 i 2 w przypadku pomocy z EFS;
- b) wydaje opinie o przepisach wykonawczych, przewidzianych w art. 53 ust. 2;
- c) jest konsultowany w sprawie przepisów wykonawczych, określonych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1262/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS)¹⁴;
- d) wydaje opinię na temat projektu wytycznych Komisji dotyczących inicjatywy wspólnotowej, określonej w art. 20 ust. 1 lit. d) („EQUAL”) oraz dla różnych rodzajów działań innowacyjnych w kontekście art. 22 w przypadku pomocy z EFS. Komisja może również skierować do Komitetu inne pytania w rozumieniu art. 20-22;
- e) jest konsultowany w zakresie rodzajów działań pomocy technicznej, zgodnie z art. 23 w przypadku pomocy z EFS.

3. Dla ich przyjęcia, opinie komitetu wymagają absolutnej większości ważnych, oddanych głosów. Komisja informuje komitet o sposobie, w jaki uwzględni ona jego opinie.

Artykuł 50

Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi

¹⁴ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 48.

1. Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zostaje niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.

2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, jeśli omawiane są następujące sprawy:

a) przepisy wykonawcze oraz przepisy przejściowe, określone w art. 34, 50 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

b) wytyczne dotyczące inicjatywy wspólnotowej, określone w art. 20 ust. 1 lit. c) („Leader”).

3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:

a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;

b) elementy interwencji dotyczące struktur agrarnych i rozwoju wsi, zawarte w projekcie decyzji komisji dotyczącej Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych dla regionów w ramach Celów 1 i 2;

c) przepisy wykonawcze, określone w art. 53 ust. 2;

d) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z EFOGR;

e) wszelkie inne zagadnienia dotyczące art. 20-22.

Artykuł 51

Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury

1. Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji, zostaje niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.

2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, jeśli omawiane są następujące sprawy:

a) przepisy wykonawcze, określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1263/1999;

b) wytyczne dotyczące różnych typów środków innowacyjnych przewidzianych przy stosowaniu art. 22 w przypadku wsparcia z IFOR.

3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:

a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;

- b) elementy interwencji dotyczące struktur rybołówstwa, zawarte w projekcie decyzji Komisji odnoszącej się do Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych dla regionów w ramach Celu 1;
- c) przepisy wykonawcze przewidziane w art. 53 ust. 2;
- d) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z IFOR;
- e) wszelkie inne zagadnienia dotyczące art. 22.

TYTUŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, pomocy zatwierdzonej przez Radę lub Komisję na podstawie rozporządzeń Rady (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88 lub jakiegokolwiek innego prawodawstwa, które miało zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 1999 r.
2. Wnioski o wkład z funduszy działań, przedstawiane zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88 są rozpatrywane i zatwierdzone przez Komisję na podstawie tych rozporządzeń nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r.
3. Przy sporządzaniu Wspólnotowych Ram Wsparcia oraz pomocy, Komisja bierze pod uwagę wszelkie środki już zatwierdzone przez Radę lub Komisję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i mające finansowe skutki w trakcie okresu, który obejmują te podstawy wsparcia i pomoc. Środki te nie podlegają zgodności z art. 30 ust. 2.
4. Bez względu na datę określoną w art. 30 ust. 2, wydatki rzeczywiście zapłacone, względem których Komisja otrzymała wnioski o przyznanie pomocy między dniem 1 stycznia a dniem 30 kwietnia 2000 r. i które spełniają wszystkie warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, mogą być traktowane jako kwalifikujące się do wkładu z funduszy od dnia 1 stycznia 2000 r.
5. Częściowe sumy zarezerwowane dla działań lub programów zatwierdzonych przez Komisję przed dniem 1 stycznia 1994 r., ale względem których żadne wnioski o płatność końcową nie wpłynęły do dnia 31 marca, 2001 r., powinny zostać automatycznie anulowane nie później niż do dnia 30 września 2001 r., powodując zwrot kwot nienależnie wypłaconych, z zastrzeżeniem czynności lub programów, które zostały zawieszony z powodu postępowań prawnych.

Częściowe sumy zarezerwowane dla działań lub programów zatwierdzonych przez Komisję między dniem 1 stycznia 1994 r. a dniem 31 grudnia 1999 r., ale względem których żadne wnioski o płatność końcową nie wpłynęły do dnia 31 marca 2003 r., zostają automatycznie anulowane nie później niż do dnia 30 września 2003 r., powodując zwrot kwot nienależnie

wypłaconych, z zastrzeżeniem czynności lub programów, które zostały zawieszono z powodu postępowań prawnych.

Artykuł 53

Wykonywanie

1. Komisja jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 30, 33, 38, 39 i 46, zgodnie z art. 48 ust. 2 lit. a). Zgodnie z tą samą procedurą i, jeśli okaże się to niezbędne w nieprzewidzianych okolicznościach, zostaną przyjęte inne przepisy wykonawcze niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 54

Uchylenie

Rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88, tracą moc od dnia 1 stycznia 2000 r., bez uszczerbku dla art. 52 ust. 1.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 55

Klauzula rewizyjna

Rada dokona rewizji niniejszego rozporządzenia na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r.

Rada działa na wniosek zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 161 Traktatu.

Artykuł 56

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 28, 31 i 32 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 czerwca 1999 r.

W imieniu Rady

G.VERHEUGEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

FUNDUSZE STRUKTURALNE

Podział roczny środków na zobowiązania w okresie 2000-2006

(określonym w art. 7 ust. 1)

(miliony EUR – ceny z roku 1999)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660